

חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996
תוכן עניינים

	פרק א': הוראות כלליות	
163	מעצר ותחולה	סעיף 1
163	סמכות עניינית	סעיף 2
163	סמכות מקומית	סעיף 3
	פרק ב': מעצר ושחרור	
	סימן א': הוראות כלליות	
163	עדיפות למעצר בצו	סעיף 4
163	תחילת מעצר	סעיף 5
163	סיום המעצר	סעיף 6
	סימן ב': תנאי החזקה במעצר	
163	החזקת עצור	סעיף 7
164	הפרדה בין עצורים לאסירים	סעיף 8
164	תנאי המעצר	סעיף 9
164	כבילת עצור במקום ציבורי	סעיף 9א
165	אמצעי ריסון ומשמעת	סעיף 10
165	תקנות	סעיף 11
	סימן ג': מעצר חשודים בצו שופט	
165	סמכות שופט	סעיף 12
165	עילות המעצר לפני הגשת כתב אישום	סעיף 13
165	מעצר של נמלט ממשמורת	סעיף 14
165	סדרי דין	סעיף 15
166	הארכת מעצר	סעיף 16
167	הארכת מעצר שלא בנוכחות העצור	סעיף 16א
167	קיום דיון בדרך של היוועדות חזותית – הוראת שעה	סעיף 16ב
168	דיונים שאין לקיימם בדרך של היוועדות חזותית	סעיף 16ג
168	מניעה טכנית בלתי צפויה סמוך לפקיעת מעצר	סעיף 16ד
168	תוקף של הוראת השעה בעניין היוועדות חזותית	סעיף 16ה
168	מעצר לפני הגשת כתב אישום	סעיף 17
169	צו מעצר	סעיף 18
169	ביצוע צו מעצר	סעיף 19
169	שחרור עצור לפי צו מעצר על ידי קצין משטרה	סעיף 20
169	מעצר לאחר הגשת כתב אישום	סעיף 21
170	תסקיר מעצר	סעיף 21א
170	סמכות מעצר עד לערעור	סעיף 22
	סימן ג'1: מעצר בפיקוח אלקטרוני	
170	הגדרות	סעיף 22א
171	החלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני	סעיף 22ב
172	תסקיר מעצר לעניין מעצר בפיקוח אלקטרוני	סעיף 22ג
172	תכנית הפיקוח	סעיף 22ד
173	תחולת הוראות לעניין ערובה	סעיף 22ה
173	מינוי מנהל הפיקוח האלקטרוני וסמכויותיו	סעיף 22ו
173	הסמכת נציגי חברה מפעילה	סעיף 22ז
174	הפסקה של מעצר בפיקוח אלקטרוני	סעיף 22ח
175	בירור הפרת תנאי תכנית הפיקוח	סעיף 22ט
175	סמכויות עיכוב ומעצר של סוהר	סעיף 22י

175	ביצוע ותקנות – סימן ג'1	סעיף 22יא
175	מכסת מפקחים בפקוח אלקטרוני	סעיף 22ב
176	דיווח לכנסת – הוראת שעה	סעיף 22ג
	סימן ד': מעצר חשודים שלא בצו שופט והוראות הנוגעות למעצר	
176	סמכות שוטר לעצור בלא צו	סעיף 23
176	ביצוע המעצר	סעיף 24
177	הבאת עצור לתחנת משטרה	סעיף 25
177	דוח מעצר בידי שוטר	סעיף 26
177	בירור מטעם הקצין הממונה	סעיף 27
178	שמיעת טענות העצור	סעיף 28
178	הבאת העצור בפני השופט	סעיף 29
178	פעולות חקירה דחופות	סעיף 30
178	שחרור העצור בתחנת המשטרה	סעיף 31
178	הסברת זכויות לעצור	סעיף 32
179	מסירת הודעות על מעצר	סעיף 33
179	זכות העצור להיפגש עם עורך דין	סעיף 34
179	פגישה עם עורך-דין בעבירות בטחון	סעיף 35
180	עיכוב ידיעה על מעצר על ידי בית משפט	סעיף 36
181	דוח מעצר בידי הקצין הממונה	סעיף 37
181	פיצוי בשל מעצר	סעיף 38
	סימן ה': מעצר שלא בידי שוטר	
181	הענקת סמכויות מעצר לעובדי ציבור	סעיף 39
182	מעצר בידי עובד ציבור	סעיף 40
	סימן ו': הטלת ערובה ושחרור בערובה	
182	הגדרות	סעיף 41
182	קביעת ערובה בידי הקצין הממונה	סעיף 42
182	ערר על החלטת הקצין הממונה	סעיף 43
183	שחרור בערובה על ידי בית המשפט	סעיף 44
183	סייג לשחרור	סעיף 45
183	שיקולים לקביעת ערובה	סעיף 46
183	תוצאות אי המצאת ערובה	סעיף 47
183	תנאי השחרור בערובה	סעיף 48
185	כתב ערובה	סעיף 49
185	פטור הערב	סעיף 50
185	תוצאות הפרת תנאי שחרור בערובה	סעיף 51
185	עיון חוזר בהחלטת בית המשפט	סעיף 52
185	ערר על החלטת בית המשפט	סעיף 53
186	הסמכות בעיון חוזר ובערר	סעיף 54
186	השהיית ביצוע שחרור	סעיף 55
186	אופן הגשת בקשות	סעיף 56
186	נוכחות בעלי הדין	סעיף 57
186	תוקף הערובה	סעיף 58
186	שחרור באין אישום	סעיף 59
186	שחרור באין משפט	סעיף 60
186	שחרור באין הכרעת דין או גזר דין	סעיף 61
187	הארכת מעצר או חידושו	סעיף 62
187	סמכות מעצר לבית משפט עד לדיון בבקשה למעצר מחדש	סעיף 62א

187	שחרור והפטר בתום המשפט	סעיף 63
187	מעצר בשל עבירה אחרת	סעיף 64
187	סמכות שוטר	סעיף 65
	סימן ז':	
187	הארכת מעצר ושחרור בערובה בדרך של היוועדות חזותית	סעיף 65א
	פרק ג': עיכוב	
188	הגדרות	סעיף 66
188	עיכוב חשוד במקום	סעיף 67
188	עיכוב עד במקום	סעיף 68
188	עיכוב לחיפוש ולבדיקת מסמכים	סעיף 69
188	עיכוב לביצוע צו מעצר או צו מאסר	סעיף 70
188	עיכוב כלי רכב לשם חיפוש	סעיף 71
188	הנוהל בעיכוב	סעיף 72
188	חיפוש מוגבל על גופו של אדם שעוכב	סעיף 72א
189	משך העיכוב	סעיף 73
189	דו"ח על עיכוב	סעיף 74
189	עיכוב בידי אדם פרטי	סעיף 75
	פרק ד': שונות	
189	תיקון חוק סדר הדין הפלילי – מס' 24	סעיף 76
189	תיקון פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) – מס' 9	סעיף 77
190	תיקון חוק העונשין – מס' 50	סעיף 78
190	תיקון החוק השיפוט הצבאי – מס' 31	סעיף 79
191	תיקון חוק סמכויות חיפוש בשעת חירום (הוראת שעה) – מס' 5	סעיף 80
191	תיקון חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות	סעיף 81
191	הוראת מעבר	סעיף 82
191	תחילה	סעיף 83

פרק א': הוראות כלליות

- מעצר ותחולה 1. (א) אין מעצר ועיכוב אלא בחוק או לפי חוק מכוח הסמכה מפורשת בו.
(ב) מעצרו ועיכובו של אדם יהיו בדרך שתבטיח שמירה מרבית על כבוד האדם ועל זכויותיו.
(ג) הוראות חוק זה יחולו על מעצר ועל עיכוב לפי כל חוק, אלא אם כן נקבעו בחוק הוראות אחרות.
- סמכות עניינית 2. הסמכות העניינית לדון בענין שחוק זה דן בו תהא נתונה –
(1) כל עוד לא הוגש כתב אישום – לבית משפט השלום;
(2) לאחר הגשת כתב אישום – לבית המשפט המוסמך לדון בכתב האישום;
(3) בערעור – לבית המשפט שלערעור.
- סמכות מקומית 3. (א) בכפוף להוראות אחרות שבחוק זה, הסמכות המקומית בענין שחוק זה דן בו, תהא נתונה לבית המשפט אשר באזור שיפוטו התקיים אחד מאלה:
(1) נעברה העבירה, שבקשר אליה מוגשת הבקשה, כולה או מקצתה;
(2) נמצאת היחידה הממונה על חקירת העבירה, שבקשר אליה מוגשת הבקשה;
(3) האדם מוחזק במעצר ולא ניתן לפנות לבית המשפט במקומות האמורים בפסקאות (1) או (2) בשל נסיבות מיוחדות שיפורטו.
- (ב) הוגשה בקשה לבית המשפט לפי חוק זה בענין מעצר או שחרור, ימשיך אותו בית משפט לדון בכל בקשה כאמור הנמצאת בסמכותו העניינית, בקשר לאותה עבירה, אף אם נתונה סמכות מקומית גם לבית משפט אחר, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:
(1) הבקשה הקודמת התייחסה למעצר בנסיבות האמורות בסעיף קטן (א)(3);
(2) חקירת העבירה הועברה ליחידת חקירות אחרת.

פרק ב': מעצר ושחרור

סימן א': הוראות כלליות

- עדיפות למעצר בצו 4. מעצר אדם יהיה בצו של שופט (להלן – צו מעצר), אלא אם כן הוענקה בחוק סמכות לעצור בלא צו.
- תחילת מעצר 5. תחילת מעצרו של אדם היא באחד מאלה:
(1) במעצר על פי צו שופט שניתן בנוכחות האדם – עם הודעת השופט בפניו על מתן הצו, אלא אם כן קבע השופט מועד אחר;
(2) במעצר על פי צו שופט שניתן בהעדרו של האדם או במעצר שלא על פי צו שופט – עם מסירת הודעה כדין כאמור בסעיף 24 מאת מבצע המעצר לאדם שעומדים לעוצרו, או עם עשיית מעשה גלוי למימוש המעצר, בנסיבות שבהן פוטר הדין ממתן הודעה, כאמור בסעיף 24(ב).
- סיום המעצר 6. (א) מעצרו של אדם יסתיים באחד מאלה:
(1) בתום תקופת המעצר שנקבעה לו;
(2) בהודעה לעצור על החלטת שופט או אדם מוסמך על סיום מעצרו;
(3) הותנה סיום מעצרו בתנאים – בהתמלא התנאים.
(ב) ניתנה החלטה על שחרורו של אדם בהעדרו, תימסר לו, ללא דיחוי, הודעה על כך.

סימן ב': תנאי החזקה במעצר

- החזקת עצור 7. עצור יוחזק באחד מאלה:
(1) במקום מעצר, באחריות משטרת ישראל או שירות בתי הסוהר, שהשר לבטחון פנים הכריז עליו כמקום מעצר; הכרזה לפי סעיף זה תפורסם ברשומות;

הפרדה בין עצורים לאסירים	8.	(2) (א)	במקום פיקוח, כהגדרתו בסעיף 22א. עצור יוחזק בנפרד מאסירים שנגזר דינם.
תנאי המעצר	9.	(ב) (ג) (א) (ב)	עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום יוחזק בנפרד מעצורים שהוגש נגדם כתב אישום ועצור במעצר ראשון יוחזק בנפרד ממי שכבר היו במעצר או במאסר, ככל שתנאי מקום המעצר מאפשרים זאת. על אף הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב) ניתן שלא להחזיק עצור בנפרד כאמור, מטעמים של טובת העצור או טובת החקירה. עצור יוחזק בתנאים הולמים שלא יהיה בהם כדי לפגוע בבריאותו ובכבודו. עצור יהיה זכאי, בין היתר, לכל אלה:
כבילת עצור במקום ציבורי	9א.	(1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (א) (ד) (ה) (1) (א) (ב) (ג) (ד) (2) (3)	(1) לתנאי תברואה הולמים, לתנאים שיאפשרו לו לשמור על נקיונו האישי, לטיפול רפואי הנדרש לשם שמירה על בריאותו ולתנאי השגחה מתאימים על פי דרישת רופא; (2) למיטה, מזון ושמירות לשימוש האישי, ולהחזקת חפצים אישיים כפי שייקבע בתקנות; (3) למי שתייה וכן למזון בכמות ובהרכב המתאימים לשמירה על בריאותו; (4) לתנאי תאורה ואוורור סבירים בתא; (5) להליכה יומית באוויר הפתוח, אם תנאי המקום מאפשרים זאת, בתנאים ובמועדים שייקבעו בתקנות; זכות זו ניתנת להגבלה מטעמים של טובת החקירה או שמירה על שלומו של העצור; (6) לקבלת מבקרים ולקיום קשר טלפוני; עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום – יהא זכאי לאלה, רק אם אישר הממונה על החקירה שאין בכך כדי לפגוע בחקירה; (7) לשליחת מכתבים או לקבלת מכתבים בהתאם להוראות סעיפים 47א עד 47ד, לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, בשינויים המחויבים; עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום יהיה זכאי לאלה, רק אם אישר הממונה על החקירה שאין בכך כדי לפגוע בחקירה. (א) עצור ישמור על הסדר ועל הרכוש במקום המעצר, הוא ישמור על הנקיון בתאו וימלא אחר ההוראות בדבר סדר היום ודרכי ההתנהגות הנהוגות במקום המעצר. (ד) עיקר זכויות העצורים וחובותיהם במקום מעצר יפורסמו במקום בולט במקום המעצר. (ה) בסעיף זה, "עצור" – עצור המוחזק במקום מעצר, כמשמעותו בסעיף 17(1). עצור לא יהיה כבול במקום ציבורי אלא לפי הוראות אלה: (1) שוטר סבר כי קיים חשש סביר שהעצור עלול לעשות אחד מאלה: (א) להימלט או לסייע לאחר להימלט; (ב) לגרום נזק לגוף או לרכוש; (ג) לפגוע בראיות או להעלימן; (ד) לקבל או למסור חפץ שעשוי לשמש בביצוע עבירה או לפגוע בסדרי מקום המעצר; (2) העצור חשוד או שהוגש נגדו כתב אישום, בעבירה לפי הוראות סעיף 23(א)(5), אלא אם כן סבר שוטר שבנסיבות הענין לא קיים חשש כאמור בפסקאות משנה (א) עד (ד) של פסקה (1); (3) המפקח הכללי של המשטרה יקבע סוגי עצורים שכבילתם טעונה אישור של קצין משטרה אף אם התקיימו לגביהם הנסיבות האמורות בפסקאות משנה (1) ו-(2); קביעה לפי פסקה זו יכול שתיעשה בפקודות משטרת ישראל כהגדרתן

בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, ויכול שתיעשה בנהלים בידי המפקח הכללי או בידי קצין משטרה שהוא הסמיכו לכך ;

(4) שוטר יודיע לשופט על עצור כבול השוהה באולם בית המשפט כאמור בפסקאות (1) ו-(2) ; שופט רשאי להורות על שחרור עצור מכבילה כשהעצור שוהה באולם בית המשפט ;

(5) לענין סעיף זה, "מקום ציבורי" – מקום שלציבור או לחלק ממנו גישה אליו.

(א) ניתן לנקוט אמצעים סבירים, לרבות שימוש בכוח, כנגד עצור, שקיים חשש כי הוא עומד להימלט או לגרום נזק לגוף או לרכוש, כדי למנוע את הבריחה או את הנזק כאמור, וכדי להשליט סדר במקום המעצר.

(ב) עצור שלא מילא חובות שהוא חייב בקיומן במקום המעצר, ניתן לנקוט נגדו אמצעי משמעת לאחר שניתנה לו הזדמנות להשמיע את טענותיו בפני מפקד מקום המעצר ; בסעיף קטן זה, "אמצעי משמעת" – אחד או יותר מאלה : שלילת זכותו של עצור להחזיק חפצים, שלילת זכותו למבקרים, שלילת זכותו לשליחת מכתבים ולקיום קשר טלפוני או החזקתו בבידוד במקום מעצר לתקופה שלא תעלה על 7 ימים רצופים.

11. השר לבטחון פנים רשאי, באישור הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת לקבוע בתקנות –

(1) הוראות לביצוע סעיפים 7 עד 10 ;

(2) הוראות בדבר תנאים נוספים להם יהיה זכאי עצור במקום מעצר ;

(3) את פרק הזמן המרבי שניתן להחזיק עצור במקום מעצר שבו לא ניתן לקיים את הוראות סעיף 9(ב)5 ;

(4) הוראות מיוחדות בדבר תחולת סעיפים 8 ו-9 על החזקת עצורים חשודים בעבירות בטחון כאמור בסעיף 35(ב), מטעמים של טובת החקירה או טובת העצור, או בטחון המדינה.

סימן ג': מעצר חשודים בצו שופט

12. הוגשה בקשה לעצור אדם, רשאי שופט, לאחר שעיון בחומר שעליו מתבססת הבקשה, לצוות בהחלטה מנומקת בכתב, על מעצרו של אותו אדם, ובכלל זה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני לפי הוראות סימן ג'1, או על שחרורו בערובה או ללא ערובה או בתנאים שימצא לנכון ; צו מעצר יכול שיינתן בין בנוכחותו של החשוד ובין בהעדרו.

(א) שופט לא יצווה על מעצרו של אדם, אלא אם כן שוכנע כי קיים חשד סביר שהאדם עבר עבירה, שאיננה חטא, ומתקיימת אחת מעילות אלה :

(1) קיים יסוד סביר לחשש ששחרור החשוד או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליכי חקירה או משפט, להתחמקות מחקירה מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת ;

(2) קיים יסוד סביר לחשש שהחשוד יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את בטחון המדינה ;

(3) בית המשפט שוכנע, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, שיש צורך לנקוט הליכי חקירה שלא ניתן לקיים אלא כשהחשוד נתון במעצר ; בית המשפט לא יצווה על מעצר לפי עילה זו לתקופה העולה על 5 ימים ; שוכנע בית המשפט שלא ניתן לקיים את הליך החקירה בתוך התקופה האמורה, רשאי הוא לצוות על מעצר לתקופה ארוכה יותר או להאריכו ובלבד שסך כל התקופות לא יעלו על 15 ימים.

(ב) שופט לא יצווה על מעצר לפי סעיף קטן (א), אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה, שפגיעתם בחירותו של החשוד פחותה.

(1ב) (פקע)

(2ב) (פקע)

14. ראה שופט, על יסוד הצהרה בכתב של שוטר, כי אדם נמלט ממשמורת חוקית, יצווה על מעצרו של האדם לשם החזרתו לאותה המשמורת שממנה נמלט.

15. בקשת מעצר תוגש בכתב על ידי שוטר ותיתמך בהצהרתו שלאחר אזהרה או בתצהיר :

- (1) בבקשה יצוינו –
- (א) העובדות המקנות סמכות לבית המשפט ;
- (ב) תמצית העובדות והמידע שעליהם מבסס המצהיר את בקשת המעצר ;
- (ג) עילת המעצר ;
- (ד) פרטים על מעצרים קודמים ועל בקשות מעצר קודמות הנוגעים לאותו ענין והמתייחסים לחשוד, והחלטות בית משפט בהן.
- (2) לבקשה יצורפו –
- (א) העתקים מבקשות המעצר הקודמות באותו ענין ;
- (ב) הפרוטוקולים של דיוני בית המשפט בבקשות המעצר הקודמות ;
- (ג) חומר חסוי, לעיון בית המשפט בלבד, לרבות החומר החסוי שהוגש בדיונים קודמים של בית המשפט.
- (1א) (פקע)
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאי שופט לדון בבקשה דחופה, גם ללא המסמכים שבסעיף (א)(2), אם נחה דעתו שיש ברשותו המידע הנדרש למתן ההחלטה, ומטעמים מיוחדים ; בדיון לפי סעיף זה לא תעלה תקופת המעצר על 24 שעות.
- (ג) החומר הנוגע לבקשת המעצר או מידע שעליו מתבססת בקשת המעצר וכל חומר הנמסר בהליך לפי סעיף קטן (ה) יועמדו לעיון השופט בלבד ; החומר יסומן ויוחזר לשוטר לאחר העיון.
- (ד) השופט רשאי לחקור את השוטר על בקשתו ; היה הדיון בפני החשוד, רשאי אף הוא או סניגורו לחקור את השוטר.
- (ה) ביקש שוטר כי תשובתו לשאלה תובא לידיעת בית המשפט בלבד, או ביקש לפרט בפני בית המשפט בלבד עובדות או מידע שעליהם מתבססת בקשת המעצר, ימסור לבית המשפט, בכתב, את התשובה ואת הנימוקים לבקשתו ; בית המשפט רשאי להיענות לבקשה ולהסתמך על החומר המוגש לו בדרך זו אם מצא כי מתן התשובה או גילוי העובדות או המידע בנוכחות החשוד וסניגורו עלולים לפגוע בחקירה או באינטרס ציבורי חשוב אחר ; התשובה החסויה תסומן, תוחזר לשוטר לאחר העיון והדבר יירשם בפרוטוקול. החליט השופט שלא להיעתר לבקשה בדבר אי-גילוי של החומר רשאי השוטר להודיע כי הוא חוזר בו מהגשת החומר שאליו מתייחסת השאלה ומשעשה כן לא יועמד החומר לעיון החשוד וסניגורו, והשופט יתעלם ממנו לצורך החלטותיו.
- (ו) לשם החלטותיו בבקשת מעצר, רשאי השופט להיזקק לראיות אף אם אינן קבילות במשפט.
- (ז) הדיון יתועד בפרוטוקול, מבלי לגלות תוכנו של חומר חסוי, והפרוטוקול יימסר לצדדים.
- (ח) דיון בבקשת מעצר שלא במעמד החשוד יתקיים בדלתיים סגורות, אלא אם כן הורה השופט אחרת מטעמים מיוחדים שיירשמו.
16. על בקשה להארכת מעצרו של חשוד או נאשם, יחולו גם הוראות אלה :
- (1) הודעה על מועד הדיון ומקומו תימסר, ללא דיחוי, על ידי המשטרה לחשוד, לסניגורו, אם יש לו סניגור, ובאין סניגור – לאדם הקרוב לחשוד שהוא נקב בשמו ;
- (2) הדיון יתקיים בפני החשוד, אלא אם כן נוכח השופט, על יסוד חוות דעת של רופא, שאין החשוד מסוגל להשתתף בדיון מפאת מצב בריאותו ; במקרה זה, יתקיים הדיון בנוכחות סניגורו ואם אינו מיוצג ימנה לו השופט סניגור, עד שיוכל להתייצב בבית המשפט ; פסקה המניעה להתייצבותו וטרם נסתיימה תקופת המעצר, רשאי החשוד לדרוש דיון חוזר ;

הארכת מעצר

(3) הדיון יתקיים בפומבי, אולם רשאי שופט להורות שהדיון יתקיים בדלתיים סגורות בהתאם להוראות סעיף 68(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

(פקע)

(א)

16.א.

הארכת מעצר שלא בנוכחות העצור

(1) (פקע)

(2) (פקע)

(ב) (פקע)

(ג) (פקע)

(1) (פקע)

(2) (פקע)

(3) (פקע)

(4) (פקע)

(1ג) (פקע)

(2ג) (1) (פקע)

(2) (פקע)

(ד) (פקע)

(פקע)

(פקע)

(פקע)

(א) על אף האמור בסעיפים 16(2) ו-57, לבקשת עצור רשאי בית המשפט להורות על קיום דיון בעניינו לפי סעיפים 15, 17, 21, 47, 52, 53, 62 ו-62א שלא בנוכחותו אלא בהשתתפותו בדרך של היוועדות חזותית, אם שוכנע כי די בהשתתפות העצור בדיון בהיוועדות חזותית, בהתחשב, בין השאר, במהות הדיון, בנסיבות הנוגעות לעצור ובמידת החשיבות שהעצור יהיה נוכח באולם בית המשפט, ובלבד שהעצור הוא בגיר, מיוצג על ידי סניגור והגיש את בקשתו באמצעותו; בסעיף זה ובסעיפים 16ג עד 16ה, "היוועדות חזותית" – כהגדרתה בסעיף 133א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

(ב) בקשת העצור להשתתפות בדיון בדרך של היוועדות חזותית כאמור בסעיף קטן (א) תהיה באחת הדרכים האלה:

(1) בעל פה, באמצעות סניגורו, במעמד דיון שמתקיים בעניינו לגבי דיון אחר שנקבע בעניינו;

(2) בכתב, לבית המשפט, באמצעות סניגורו, והעתק מהבקשה יימסר לשירות בתי הסוהר ולתובע לא יאוחר מ-72 שעות לפני מועד הדיון; ואולם, בדיון לפי סעיף 15, בקשת העצור לקיים את הדיון בהשתתפותו בדרך של היוועדות חזותית תוגש בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-24 שעות לפני מועד הדיון.

(ג) ביקש העצור להשתתף בדיון בדרך של היוועדות חזותית, רשאי התובע להגיש לבית המשפט את התנגדותו לכך במעמד הדיון או בהקדם האפשרי לאחר הדיון או הגשת הבקשה, לפי העניין, ובית המשפט ייתן את החלטתו לא יאוחר מ-48 שעות לפני מועד הדיון; ואולם, הוגשה בקשה כאמור לעניין דיון לפי סעיף 15, רשאי שוטר להגיש את התנגדותו לכך במעמד הדיון או בהקדם האפשרי לאחר הדיון או הגשת הבקשה, לפי העניין, ובית המשפט ייתן את החלטתו לא יאוחר מהשעה 20:00 ערב מועד הדיון.

(ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (ב) ו-2(ג) בית משפט רשאי, מטעמים חריגים, ולאחר שהתקבלה עמדת התובע או השוטר, לפי העניין, להיעתר לבקשה להשתתפות העצור בדיון בדרך של היוועדות חזותית בחלוף התקופות

האמורות באותם סעיפים קטנים, ובלבד שהחלטה תינתן לא יאוחר מהשעה 20:00 ערב מועד הדיון.

(ה) היה העצור אדם עם מוגבלות, יורה בית המשפט על קיום הדיון בדרך של היוועדות חזותית רק אם ניתן לקיימו תוך עריכת התאמות נגישות ככל שהן נדרשות בהתאם להוראות שנקבעו לפי חוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), התשס"ו-2005, או לפי חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998.

(ו) על דיון בהיוועדות חזותית לפי חוק זה, יחולו הוראות סעיף 133ג לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

(ז) לא היה ניתן לחתום על כתב ערובה לפי סעיף 49(א) בשל כך שהעצור משתתף בדיון בדרך של היוועדות חזותית, יפורטו תנאי השחרור ויירשמו בפרוטוקול הדיון התנאים והסכמת העצור לתנאים כאמור, ויראו כאילו הוא חתם על התנאים שהוקראו.

על אף האמור בסעיף 16ב –

דיונים
לקיימם בדרך של
היוועדות חזותית

(1) דיון ראשון לפי סעיף 15 יתקיים בנוכחות העצור ולא בדרך של היוועדות חזותית;

(2) לא יורה בית המשפט על מעצרו של אדם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, אלא אם כן התקיים לכל הפחות דיון אחד מהותי לפי סעיף 21 בנוכחות העצור באולם; בסעיף זה, "דיון מהותי" – לרבות דיון שנשמע בו טענות לעניין דיות הראיות, עילת המעצר או חלופת המעצר או דיון שניתנה בו הסכמת הצדדים למעצר עד תום ההליכים;

(3) דיון של עצור שנמנעה ממנו פגישה עם סיגורו לפני אותו דיון, בהתאם להוראות סעיפים 34(ה) ו-35, יתקיים בנוכחות העצור ולא בדרך של היוועדות חזותית.

בדיון לפי סעיף 15 שנקבע שיתקיים בדרך של היוועדות חזותית לפי סעיף 16ב, שלא ניתן לקיימו בסמוך למועד פקיעת המעצר בדרך של היוועדות חזותית בשל מניעה טכנית בלתי צפויה, רשאי שופט, באישור נשיא בית המשפט או סגנו, להורות, במקרים חריגים ומטעמים מיוחדים שיירשמו, על קיום הדיון בשיחה טלפונית; הוארך המעצר לפי סעיף זה, ישוב בית המשפט וידון בבקשה בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-12 שעות ממועד מתן ההחלטה, בנוכחותו של העצור או בדרך של היוועדות חזותית, ויחולו לעניין זה הוראות סעיף 29 בשינויים המחויבים; על אף האמור, בית המשפט רשאי, באישור נשיא בית המשפט או סגנו, לדון בבקשה לא יאוחר מ-24 שעות ממועד מתן ההחלטה; העצור רשאי לוותר באמצעות סיגורו על קיום הדיון החוזר כאמור.

הוראות סעיפים 16ב עד 16ד יעמדו בתוקפן בתקופת הוראת השעה כמשמעותה בסעיף 133(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 ולא יחולו בתקופת תוקפה של הכרזה על הגבלה חלקית או הכרזה על הגבלה מלאה כאמור בסעיף 133(ג) לחוק האמור או בתקופת תוקפה של הכרזה על הגבלה מלאה או הכרזה על הגבלה ביטחונית על מי שחלה עליו ההכרזה לפי חוק קיום דיונים בהיוועדות חזותית בהשתתפות עצורים, אסירים וכלואים (הוראת שעה – חרבות ברזל), התשפ"ד-2023.

(א) ציווה שופט על מעצרו של חשוד בנוכחותו, לא תעלה תקופת המעצר על 15 ימים; אולם רשאי שופט להאריך, מעת לעת, את המעצר לתקופות שלא יעלו על 15 ימים; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לפגוע בהוראות סעיף 13(א) סיפה.

(ב) לא יוחזק חשוד במעצר ברצף אחד בקשר לאותו אירוע, לרבות המעצר ללא צו, לתקופה העולה על 30 ימים, אלא אם כן הבקשה למעצר נוסף הוגשה באישור היועץ המשפטי לממשלה.

(ג) ציווה שופט על מעצרו של חשוד שלא בנוכחותו, לרבות מעצר לפי סעיף 14, והחשוד לא שוחרר לפני כן לפי סעיף 20, יובא החשוד בפני שופט בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-24 שעות משעת מעצרו; הובא העצור לפני שופט יחולו הוראות סעיף קטן (א).

16ד.

מניעה טכנית בלתי
צפויה
סמוך
לפקיעת מעצר

16ה.

תוקף של הוראת
השעה
בעניין
היוועדות חזותית

17.

מעצר לפני הגשת
כתב אישום

(ד) נעצר אדם וחקירתו נסתיימה, ישוחרר מהמעצר, ואולם אם הצהיר תובע כי עומדים להגיש כתב אישום נגדו ושוכנע בית המשפט, כי יש עילה לכאורה לבקש את מעצרו עד תום ההליכים, רשאי שופט להאריך את המעצר, מטעם זה, לתקופה שלא תעלה על 5 ימים, בכפוף להוראות סעיף קטן (ב).

18. (א) צו מעצר יהיה בכתב ובו יפורטו –

- (1) בית המשפט, מספר התיק ושם השופט שנתן את הצו;
- (2) שמו המלא של החשוד ופרטים נוספים המאפשרים את זיהויו;
- (3) תיאור העבירה שבביצועה נחשד החשוד;
- (4) העילות שעל יסודן ניתן צו המעצר;
- (5) חובתו של מבצע המעצר להביא את החשוד בהקדם האפשרי בפני שופט, אלא אם כן הוחלט לשחררו לפני כן;
- (6) מקום שביצוע הצו מוטל על עובד ציבור שאינו שוטר – תפקיד האדם ומקור הסמכות לביצוע המעצר;
- (7) תאריך מתן הצו, מועד הוצאתו ומועד תום תוקפו.

(ב) צו מעצר ייחתם בידי השופט שנתן אותו וישא את חותמת בית המשפט; נבצר מהשופט לחתום על הצו, יחתום עליו שופט אחר אחרי שעיין בהחלטת השופט שנתן את הצו.

19. (א) צו מעצר שניתן שלא בנוכחות החשוד, יבוצע בידי שוטר או בידי עובד ציבור שהוסמך לכך.

(ב) צו שניתן לפי סעיף קטן (א) יהיה בתוקף 180 ימים, אלא אם כן האריך השופט את התקופה, בהחלטה מנומקת בכתב.

(ג) צו מעצר שניתן בנוכחות החשוד, יבוצע בו במקום על ידי שוטר או עובד ציבור שהוסמך לכך, אלא אם כן הורה בית המשפט על ביצועו במועד אחר.

20. מי שנעצר לפי צו של שופט, ולא קבע השופט שהעצור יובא לפניו לשם שחרורו, או את תנאי הערובה לשחרורו, או את שחרורו ללא ערובה, רשאי קצין משטרה להורות על שחרורו, לפני תום תקופת המעצר שנקבעה בצו, ללא ערובה, או לקבוע ערובה, ובלבד שהעצור או סניגורו הסכים לערובה שקבע.

21. (א) הוגש כתב אישום, רשאי בית המשפט שבפניו הוגש כתב האישום לצוות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים, ובכלל זה על מעצרו בפקוח אלקטרוני, אם נתקיים אחד מאלה:

(1) בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מאלה:

(א) קיים יסוד סביר לחשש ששחרור הנאשם או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליכי משפט, להתחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת;

(ב) קיים יסוד סביר לחשש שהנאשם יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור, או את בטחון המדינה;

(ג) הואשם הנאשם באחד מאלה:

- (1) עבירה שדינה מיתה או מאסר עולם;
- (2) עבירת בטחון כאמור בסעיף 35(ב);
- (3) עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי;
- (4) עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק קר או חם;
- (5) עבירת אלימות בבן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991,

חזקה כי מתקיימת העילה האמורה בסעיף קטן (ב), אלא אם כן הוכיח הנאשם אחרת.

(2) בית משפט ציווה על מתן ערובה והערובה לא ניתנה להנחת דעתו של בית המשפט או שהופר תנאי מתנאי הערובה, או שנתקיימה עילה לביטול השחרור בערובה.

(ב) בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקיימו גם אלה:

(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה;

(2) לנאשם יש סניגור, או שהנאשם הודיע שברצונו שלא להיות מיוצג בידי סניגור.

(ג) לא היה לנאשם סניגור והוא לא הודיע כאמור בסעיף קטן (ב)(2), ימנה לו בית המשפט סניגור ויחולו לענין זה הוראות פרק ב' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן – חוק סדר הדין הפלילי), או הוראות חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995 (להלן – חוק הסניגוריה הציבורית), לפי הענין; כל עוד לא נתמנה סניגור, רשאי בית המשפט לצוות על מעצרו של הנאשם לתקופות שלא יעלו על 7 ימים כל פעם, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלו על 30 ימים.

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ב) רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנאשם או סניגורו, לדחות את הדיון, כדי לאפשר לנאשם או לסניגורו לעיין בחומר החקירה ולצוות שהנאשם יהיה במעצר לתקופה שלא תעלה על 30 ימים.

(1ד) (פקע)

(2ד) (פקע)

(1) (פקע)

(2) (פקע)

(ה) צו מעצר לפי סעיף זה יעמוד בתוקפו עד למתן פסק הדין, אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת; על צו מעצר לפי סעיף זה לא יחולו הוראות סעיף 20.

(א) 21א. בדיון בבקשה למעצר לפי סעיפים 12 ו-21 ובערר על החלטה לפי סעיפים אלה, רשאי בית המשפט להורות על הגשת תסקיר מעצר, ורשאי הוא להורות על שחרור בפיקוח קצין מבחן, כאמור בסעיף 48(א)(6); תסקיר מעצר לא ישמש תסקיר קצין מבחן לענין העונש, על פי הוראות סעיף 37 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין); על תסקיר מעצר יחולו הוראות סעיף 191 לחוק סדר הדין הפלילי; ואולם, בבקשה למעצר לפי סעיף 12, לא יורה בית המשפט על הגשת תסקיר מעצר, בענינו של מי שהיה עצור פחות מחמישה ימים עד למתן החלטתו, אלא במקרים מיוחדים.

(ב) תסקיר מעצר יכלול את נסיבותיו האישיות של הנאשם, משמעות המעצר, החלופות למעצר ולשחרור, או המלצה בדבר תנאים מיוחדים לשחרור בערובה והפיקוח עליהם.

(א) 22א. ניתן פסק דין מרשיע נגד נאשם שהוחזק במעצר עד תום ההליכים ולא הוטל עליו עונש מאסר בפועל, והתובע הודיע כי בכוונתו לערער על קולת העונש ולבקש מאסר בפועל, רשאי בית המשפט שהרשיע את הנאשם לשחררו בערובה או, אם שוכנע שיש חשש שיימלט, לצוות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לצורך הגשת הודעת ערעור.

(ב) הוגשה הודעת ערעור על פסק דין על ידי תובע, רשאי בית המשפט שלערעור לצוות על מעצרו של הנאשם בהתאם להוראות סעיף 21.

סימן ג'1: מעצר בפיקוח אלקטרוני

22א. בסימן זה –

"אמצעי לפיקוח אלקטרוני" – אמצעי המנטר באמצעים אלקטרוניים ובאופן רציף את נוכחותו של מפקח במקום הפיקוח;

הגדרות

"חברה מפעילה" – חברה אחת או יותר, המקיימת אחר הוראות פקודת הטלגרף האלחוטי [נוסח חדש], התשל"ב-1972, שהמדינה התקשרה עמה, לשם אספקה והפעלה של אמצעי הפיקוח האלקטרוני, ולביצוע בקרה בכל הנוגע לפעולתם, בהתאם לנהלים שהורה השר לעניין זה;

"חוק הנוער" – חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971;

"חוק שחרור על-תנאי" – חוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001;

"טכנאי פיקוח אלקטרוני" – נציג החברה המפעילה שהוסמך לבצע עבודות התקנה, תחזוקה ובקרה של אמצעי לפיקוח אלקטרוני לפי סעיף 22ז;

"הממונה" – מי שמונה לתפקיד הממונה על הפיקוח האלקטרוני לפי סעיף 22ח(א);

"המנהל" – מי שמונה לתפקיד מנהל הפיקוח האלקטרוני, לפי סעיף 22ו(א);

"מפוקח" – עצור שבית המשפט הורה כי יהיה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני לפי הוראות סעיף 22ב, במקום פיקוח כפי שיקבע, או אסיר שוועדת שחרורים החליטה לשחררו על-תנאי מנשיאת יתרת תקופת המאסר, בתנאי פיקוח אלקטרוני, בהתאם להוראות סעיפים 3 עד 5, 13 ו-13א לחוק שחרור על-תנאי ממאסר;

"מקום מעצר" – כמשמעותו בסעיף 17(1);

"מקום פיקוח" – המקום שבית המשפט קבע כי המפוקח יהיה נתון בו בפיקוח אלקטרוני;

"הנציב" ו"סוהר בכיר" – כהגדרתם בפקודת בתי הסוהר;

"סייר פיקוח אלקטרוני" – נציג החברה המפעילה שהוסמך לבצע פעולות סיור לפי סעיף 22ז;

"פיקוח אלקטרוני" – פיקוח באמצעים אלקטרוניים על עמידתו של עצור הנמצא במעצר במקום פיקוח או של משוחרר על-תנאי ממאסר, בתנאי המגביל את יציאתו ממקום מסוים או את כניסתו למקום מסוים;

"פקודת בתי הסוהר" – פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971;

"תכנית הפיקוח" – תכנית מעצר בפיקוח אלקטרוני שעליה החליט בית המשפט לפי סעיף 22ד(1);

"תקופת הפיקוח" – תקופת המעצר בפיקוח אלקטרוני, אם נקבעה, בתכנית הפיקוח;

"השר" – השר לביטחון הפנים.

מצא בית המשפט כי התמלאו התנאים למתן צו מעצר לפי הוראות סעיף 21(א), וכי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה כאמור בסעיף 21(ב), רשאי הוא, בכפוף לשאר הוראות סעיף זה, להורות כי חלף החזקת העצור במקום מעצר, יימצא העצור במקום שיקבע ולמשך תקופה שיקבע, בתנאי פיקוח אלקטרוני (בחוק זה – מעצר בפיקוח אלקטרוני), אם התקיימו כל אלה:

(1) הנאשם נתן את הסכמתו לכך;

(2) בית המשפט מצא כי בנסיבות המקרה מעצר בפיקוח אלקטרוני יאפשר את השגת תכלית המעצר, לאחר ששקל, בין השאר, את כל אלה:

(א) חומרת העבירה שבה מואשם הנאשם;

(ב) עברו הפלילי של הנאשם;

(ג) אם נעצר הנאשם במעצר בפיקוח אלקטרוני בעבר – האם עמד בתנאי הפיקוח, בהתאם לדיווח שימסור התובע לעניין זה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מצא בית המשפט כי יש לעצור את הנאשם, לא יוטל מעצר בפיקוח אלקטרוני לגבי מי שנאשם בעבירות המפורטות להלן, אלא אם כן שוכנע בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, ובכלל זה היותו של הנאשם קטין, ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני:

(1) עבירה מהעבירות המנויות בסעיף 21(א)(1)(ג);

החלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני

22ב.

(א)

- (2) עבירה לפי סעיף 257, 258 או 259 לחוק העונשין ;
- (3) עבירה לפי סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 ;
- (4) עבירה לפי סעיף 2, 3 או 4 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003.
- (ג) לשם החלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני יקבל בית המשפט דיווח מאת המנהל או מי מטעמו כי התקיימו כל אלה :
- (1) מעצר העצור בפיקוח אלקטרוני עומד במכסת מספר המפוקחים שקבע השר לפי סעיף 22ב ;
- (2) מקום הפיקוח המוצע ואמצעי התקשורת בו מאפשרים פיקוח אלקטרוני, והושלמו בו ההתאמות הנדרשות לשם קיום הפיקוח האלקטרוני.
- (ד) סבר המנהל כי בשל התקיימותן של נסיבות מיוחדות לא ניתן להפעיל, באותה העת את תכנית הפיקוח המוצעת מטעמים של סכנה לפגיעה בביטחון הנפש, יפנה לקבלת חוות דעת מקצין משטרה בכיר בעניין ; מצא קצין משטרה בכיר כי לא ניתן להפעיל את תכנית הפיקוח כאמור, תובא חוות דעתו המנומקת לפני בית המשפט לשם קבלת החלטה לפי סעיף קטן (ג) ; לא יחליט בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני בניגוד לחוות דעת כאמור אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו.
- (ה) לא הוגש דיווח המנהל לפי סעיף קטן (ג) בתוך חמישה ימי עבודה מיום שהורה על כך בית המשפט, יובא העצור לפני שופט בתוך 24 שעות מתום המועד האמור.
- (א) הורה בית המשפט על הגשת תסקיר מעצר בהתאם להוראות סעיף 21א, לשם דיון בעניין מעצר בפיקוח אלקטרוני, יכלול תסקיר המעצר התייחסות גם לכל אלה :
- (1) התאמת העצור למעצר בפיקוח אלקטרוני ;
- (2) מקום הפיקוח המוצע ;
- (3) בני משפחה או דיירים נוספים המתגוררים במקום הפיקוח המוצע, וכן אפשרות התאמתם של בני המשפחה או הדיירים כאמור, או של אדם אחר, לשמש ערבים לקיום תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני.
- (ב) על אף האמור בסעיף 21א(א), לא יורה בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני בלא קבלת תסקיר מעצר כאמור בסעיף קטן (א) לגבי עצור כמפורט להלן, אלא מטעמים חריגים שיירשמו :
- (1) מי שנאשם בעבירה המנויה בסעיף 22ב(ב) ;
- (2) מי שנעצר או נאסר בעבר.
- (ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לפגוע בסעיף 10ז(ב) לחוק הנוער.
- החליט בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני –
- (1) יפרט בהחלטתו את כל אלה :
- (א) כתובת מקום הפיקוח ;
- (ב) תקופת הפיקוח, אם נקבעה, ויחולו לעניין זה הוראות סעיפים 60 עד 62א ;
- (ג) (1) פרקי זמן שבהם רשאי המפוקח לצאת ממקום הפיקוח, לתכלית מבין התכליות המנויות בפסקת משנה (2), שתפורט בהחלטה (בסימן זה – חלון פיקוח), אם סבר בית המשפט כי יש מקום לכך, ומצא כי אין במתן אפשרות ליציאה כאמור כדי לסכל את מטרת המעצר בפיקוח אלקטרוני וכי יש דרך סבירה לפקח על המפוקח בזמן חלון הפיקוח ;
- (2) חלון פיקוח יכול שיהיה לשם קבלת טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח, פגישה עם קצין מבחן בהתאם להמלצת שירות המבחן, ולגבי מפוקח שהוא קטין – גם לשם

תסקיר
לעניין
פיקוח אלקטרוני

מעצר
מעצר

22ג.

22ד.

תכנית הפיקוח

לימודים בבית ספר, ויכול שיהיה לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר, או לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו;

(ד) מגבלות ותנאים נוספים שיחולו על המפוקח בתקופת הפיקוח, לרבות הטלת ערובה, כהגדרתה בסעיף 41, להבטחת מילוי התנאים שנקבעו בהחלטה על המעצר בפיקוח אלקטרוני וקביעת מלווים למפוקח בזמן חלון הפיקוח, אם מצא בית המשפט כי הדבר נדרש; לעניין זה יחולו הוראות סעיפים 46 ו-48(א) למעט פסקה (1) המובאת בו, בשינויים המחויבים, ובלבד שכל החלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני תכלול צו איסור יציאת המפוקח מן הארץ;

(2) יקבע בהחלטתו כי אדם שנמצא מתאים ונתן את הסכמתו לכך, יהיה ערב לקיום תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני כאמור בפסקה (1)(ג) ו-(ד), ואם נקבע חלון פיקוח לשם יציאה לעבודה או ללימודים של מפוקח בגיר – יקבע בית המשפט ערב כאמור גם לעניין העמידה בתנאי חלון הפיקוח במקום העבודה או הלימודים.

הוראות סעיפים 47, 48(ב1) עד (ה), 49 עד 51 ו-55 יחולו בשינויים המחויבים גם על מעצר בפיקוח אלקטרוני. 22.ה. תחולת הוראות לעניין ערובה

השר ימנה סוהר בכיר לתפקיד מנהל הפיקוח האלקטרוני. 22.ו. מינוי הפיקוח האלקטרוני וסמכויותיו מנהל

(ב) המנהל יהיה אחראי לכל אלה:

(1) פיקוח על עמידתם של המפוקחים בתנאי תכנית הפיקוח שנקבעה להם;

(2) ביצוע פעולות בקרה על הפעלת הפיקוח האלקטרוני ועל פעילות חברה מפעילה;

(3) תיאום בין הגורמים השותפים להפעלת תכנית הפיקוח;

(4) קביעת תכניות פרטניות לליווי סוציאלי של מפוקחים, אם סבר כי הדבר נדרש בנסיבות העניין, וכן פיקוח על ביצוע התכניות האמורות;

(5) ביצוע בדיקה, באמצעות הגורם המוסמך לכך בשירות בתי הסוהר, לגבי התאמתו של אמצעי פיקוח אלקטרוני לשימוש בשבת ובחג כהגדרתו בסעיף 29, אחת לשנה ובכל עת שבה יחול שינוי טכנולוגי שיש בו לשנות את אופן הפעלתו של אמצעי כאמור;

(6) כל תפקיד אחר שהוטל עליו לפי הוראות החוק.

(ג) (1) המנהל, ובהעדרו – ממלא מקומו שהשר הסמיך לעניין זה, יהיה רשאי לאשר יציאה חד-פעמית של המפוקח ממקום הפיקוח שלא בהתאם לתנאי תכנית הפיקוח, במקרים אלה:

(א) הוא מצא כי הדבר נדרש בשל צורך רפואי דחוף או טעם דחוף אחר, ובלבד ששוכנע כי יש הצדקה לכך וכי העניין אינו סובל דיחוי;

(ב) היציאה ממקום הפיקוח נדרשת לצורך הופעת המפוקח לפני הממונה או לפני סוהר בכיר שהנציב הסמיכו לכך, כדי לטעון את טענותיו בעניין הפסקת תכנית הפיקוח, והכול כאמור בסעיף 22(ב3);

(2) המנהל יתעד בכתב את החלטתו לפי סעיף קטן זה ויודיע עליה לחברה המפעילה, לתובע, למשטרת ישראל ולבית המשפט.

הנציב, או מי מטעמו, יסמיך נציגים של חברה מפעילה לבצע תפקידי טכנאות וסיוע לשם ביצוע פיקוח אלקטרוני, כמפורט להלן: 22.ז. (א) הסמכת נציגי חברה מפעילה

(1) לעניין טכנאות – בדיקת היתכנות של התקנת אמצעי פיקוח אלקטרוני במקום הפיקוח המוצע, התקנת אמצעי כאמור במקום הפיקוח שנקבע ובדיקת תקינותו של האמצעי, והכול על פי הוראות שהתקבלו מהמנהל או מי מטעמו;

- (2) לעניין סיוור – ביקור במקומות פיקוח לפי הוראת המנהל או מי מטעמו.
- (ב) לא יוסמך כטכנאי פיקוח אלקטרוני או כסייר פיקוח אלקטרוני אלא מי שהתקיימו בו כל אלה:
- (1) הוא תושב ישראל והוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לדעת המנהל לשמש כטכנאי או כסייר, לפי העניין;
- (2) הוא עבר הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי סימן זה, כפי שהורה הנציב בנהל, ובכלל זה הכשרה לעניין שמירה על פרטיות ועל כבוד האדם;
- (3) הוא לא עלול להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין מילוי תפקידו לפי סימן זה לבין עניין אישי או תפקיד אחר.
- (ג) טכנאי פיקוח אלקטרוני או סייר פיקוח אלקטרוני לא יגלה מידע שהגיע אליו עקב מילוי תפקיד שהוטל עליו לפי סימן זה ולא יעשה בו כל שימוש אלא לשם ביצוע אותו תפקיד; עם הסכמתו יחתום בעל תפקיד כאמור על התחייבות לשמירה על סודיות כאמור.
- (א) השר ימנה סוהר בדרגת גונדר משנה לפחות הכשיר להיות שופט שלום לתפקיד ממונה על הפיקוח האלקטרוני. 22.ח.
- (ב) (1) היה לממונה יסוד סביר להניח כי מפוקח הפר את תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני וחזר והפר אותם גם לאחר התראה או כי הפר הפרה מהותית של תנאי הפיקוח, והוא קיבל דיווח בכתב מהמנהל או מי מטעמו על הפרות כאמור, רשאי הוא להורות על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני והחזרת המפוקח למעצר במקום מעצר;
- (2) לשם החלטתו לפי פסקה (1), ישקול הממונה, בין השאר, את חומרת העבירה שבה מואשם המפוקח ואת נסיבותיה, את מהות ההפרה ואת נסיבותיה, וכן נסיבות נוספות הנוגעות לעניין, ובכלל זה את היותו של המפוקח קטין;
- (3) לא יורה הממונה על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני של מפוקח לפי פסקה (1), אלא לאחר שנתן למפוקח הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו או לפני סוהר בכיר שהשר הסמיכו לכך;
- (4) ניתנה למפוקח הזדמנות לטעון את טענותיו כאמור בפסקה (3) וטרם התקבלה החלטת הממונה לפי פסקה (1), יהיה הממונה או הסוהר הבכיר כאמור בפסקה (3), רשאי להורות על החזקתו של המפוקח במקום מעצר לפי פסקה (1) לתקופה שלא תעלה על 24 שעות, מטעמים שיירשמו.
- (ג) (1) הורה הממונה על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני כאמור בסעיף קטן (ב), יובא העצור לפני בית המשפט בהקדם האפשרי ולא יאוחר מתום שלושה ימים מהפסקת המעצר כאמור, ולעניין מפוקח שהוא קטין – לא יאוחר מתום 36 שעות מהפסקת המעצר; בית המשפט יבחן את החלטת הממונה ויהיה רשאי להותירה על כנה, לבטלה, או להורות על המשך החזקתו של העצור במעצר בפיקוח אלקטרוני, בתנאים שיקבע; בדיון לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 21(ב)(2) ו-(ג); בסעיף זה, "בית המשפט" – בית המשפט שהורה על מעצרו של הנאשם בפיקוח אלקטרוני, ולעניין קטין – בית משפט לנוער או שופט נוער, כהגדרתם בחוק לנוער, ככל הניתן;
- (2) לא הובא מפוקח לפני בית המשפט בתוך שלושה ימים או בתוך 36 שעות, לפי העניין, יוחזר למעצר בפיקוח אלקטרוני, ואולם בית המשפט, לבקשת תובע ומטעמים מיוחדים שיירשמו, רשאי להורות על המשך מעצרו של המפוקח במקום מעצר לפרק זמן שיקבע ושלא יעלה על 24 שעות נוספות, לשם קיום הדיון לפניו;
- (3) לעניין פסקאות (1) ו-(2), לא יובאו שבתות וחגים במניין;

(4) דיון לפי סעיף קטן זה בעניינו של קטין שעל בית המשפט לקיימו עם צאת השבת או החג, יתקיים בתוך שש שעות מצאת השבת או החג; לעניין זה, "חג" – כהגדרתו בסעיף 29.

(ד) עצור, מפוקח ותובע רשאים להגיש בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט כאמור בסעיף קטן (ג) לפני בית משפט שלערעור, שידון בה בשופט יחיד; בקשת רשות ערעור תוגש בתוך 30 ימים מיום שניתנה החלטת בית המשפט, אולם בית המשפט שלערעור רשאי להאריך את המועד האמור מטעמים שיירשמו.

(ה) נתפס מפוקח שוהה מחוץ למקום הפיקוח שלא בהתאם לתנאי תכנית הפיקוח באופן העולה כדי הפרה מהותית של תנאי הפיקוח, יובא לפני הממונה או לפני סוהר בכיר כאמור בסעיף קטן (ב)(3), לשם בחינת הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני לפי סעיף קטן (ב)(1), בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מ-24 שעות ממועד תפיסתו, ועד להבאתו כאמור יוחזק במקום מעצר; לעניין זה לא יובאו שבתות וחגים במניין.

(ו) הוראות סעיף 62א לפקודת בתי הסוהר לא יחולו לגבי החלטת הממונה לפי סעיף זה.

(ז) לעניין סעיף זה, "הפרה מהותית של תנאי הפיקוח" – כל אחד מאלה:

(1) יציאה ממקום הפיקוח שלא לפי תכנית הפיקוח או בלא קבלת אישור לכך, לרבות יציאה לחלון פיקוח שלא לפי השעות שנקבעו לכך, והכול לפרק זמן או בתדירות שקבע המנהל בנוהל שאישר הנציב והובא לידיעת המפוקח;

(2) ביצוע עבירה בתקופת הפיקוח;

(3) פגיעה מכוונת בצידוד הפיקוח האלקטרוני או ניתוקו במעשה או במחדל על ידי המפוקח, בסיועו או באמצעות אחר, או אי-דיווח על כל פגיעה או תקלה בצידוד הפיקוח האלקטרוני שהמפוקח היה מודע לה;

(4) אי-שיתוף פעולה עם נציג שירות בתי הסוהר, משטרת ישראל או נציג החברה המפעילה, בכל עניין הנוגע לתכנית הפיקוח, או לבירור בדבר עמידה בתנאי תכנית הפיקוח.

התעורר חשד להפרת תנאי תכנית הפיקוח, רשאי המנהל או סוהר שהמנהל הסמיכו לכך, לשם בירור ההפרה –

(1) לדרוש מכל אדם שעשויה להיות לו נגיעה לעניין למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך העשויים לכלול מידע בנוגע לעמידה בתנאי תכנית הפיקוח או להפרתם; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995;

(3) להיכנס למקום הפיקוח.

(ב) סירב מפוקח להיענות לבקשת המנהל או לבקשת סוהר לפי סמכותו בהתאם להוראות סעיף זה, רשאי הממונה להורות על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני והחזרתו של המפוקח למעצר במקום מעצר לפי הוראות סעיף ח22(ב)(1), ויחולו לעניין זה שאר הוראות סעיף ח22, בשינויים המחויבים.

הוראות סעיף 95ב(א) לפקודת בתי הסוהר יחולו גם בעת ליווי מפוקח ממקום הפיקוח או מתחנת משטרה אל בית מעצר או אל בית סוהר, לשם הבאתו לפני הממונה או לפני סוהר בכיר שהשר הסמיכו לכך לפי סעיף ח22(ב)(3).

השר ממונה על ביצועו של סימן זה, והוא רשאי, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדה משותפת לוועדת המדע והטכנולוגיה ולוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות לביצועו.

השר, בהסכמת שר האוצר, בהתייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדה משותפת לוועדת המדע והטכנולוגיה ולוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקבע בצו מספר מרבי של מפוקחים שניתן לפקח עליהם בעת ובעונה אחת בפיקוח אלקטרוני, ורשאי הוא לקבוע כאמור בחלוקה לפי מחוזות; לעניין זה, המספר המרבי שיקבע השר כאמור

יכלול הן עצורים בפיקוח אלקטרוני לפי חוק זה, והן אסירים ששחררו על-תנאי בפיקוח אלקטרוני לפי הוראות סעיף 13א לחוק שחרור על-תנאי ממאסר.

השר ידווח לוועדה משותפת לוועדת המדע והטכנולוגיה ולוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, מדי שנה, בתקופה של שלוש שנים מיום תחילתו של חוק פיקוח אלקטרוני על עצור ועל אסיר משוחרר על-תנאי (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2014, על מספר המפוקחים בתכנית הפיקוח ועל מספר המפוקחים שכלפיהם הפעיל הממונה את סמכותו להפסקת המעצר בפיקוח האלקטרוני לפי סעיף 22ח, תוך הבחנה בין מפוקחים שהוחזרו למעצר במקום מעצר ובין מפוקחים שנקבע כי ימשיכו להיות מוחזקים במעצר בפיקוח אלקטרוני.

דיווח לכנסת –
הוראת שעה 22.ג.

סימן ד' מעצר חשודים שלא בצו שופט והוראות הנוגעות למעצר

שוטר מוסמך לעצור אדם אם יש לו יסוד סביר לחשד שאותו אדם עבר עבירה בת מעצר והתקיים אחד מאלה:

סמכות שוטר –
לעצור בלא צו 23.

(1) האדם עובר בפניו או עבר זה מקרוב עבירה בת מעצר, והוא סבור, בשל כך, שהוא עלול לסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את בטחון המדינה;

(2) יש לו יסוד סביר לחשש שהחשוד לא יופיע להליכי חקירה;

(3) יש לו יסוד סביר לחשש ששחרור החשוד או אי-מעצרו יביא לידי שיבוש הליכי משפט ובכלל זה העלמת רכוש, השפעה על עדים או פגיעה בראיות בדרך אחרת;

(4) יש לו יסוד סביר לחשש שהחשוד יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את בטחון המדינה;

(5) האדם חשוד שעבר אחד מאלה:

(א) עבירה שדינה מיתה או מאסר עולם;

(ב) עבירת בטחון כאמור בסעיף 35(ב);

(ג) עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי;

(ד) עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק חם או קר;

(ה) עבירת אלימות בבן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991;

(6) האדם משוחרר בערובה, ויש יסוד סביר להניח כי הוא הפר תנאי מתנאי השחרור או כי הוא עומד להימלט מהדין או שהוא עצור במעצר בפיקוח אלקטרוני, ויש יסוד סביר להניח כי הוא הפר תנאי מתנאי תכנית הפיקוח, או שיש יסוד סביר לחשש שהוא נמלט ממשמורת חוקית;

(7) בחוק זה, "עבירה בת מעצר" – כל עבירה למעט חטא.

(ב) שוטר מוסמך לעצור אדם ולהביאו לתחנת המשטרה לתכלית שלשמה ביקש לעכבו, אם האדם אינו מציית להוראותיו שניתנו על פי סמכויות העיכוב המסורות לו בדין, או אם הוא מפריע לו להשתמש בסמכויות העיכוב.

(ג) לא ייעצר אדם לפי סעיף זה אם ניתן להסתפק בעיכוב.

(א) העוצר אדם יזהה את עצמו תחילה בפני החשוד, בציון שמו או כינויו הרשמי והיותו שוטר או עובד ציבור, יודיע לו מיד שהוא עצור ויבהיר לו את סיבת המעצר בהקדם האפשרי במהלך ביצוע המעצר; שוטר יזהה את עצמו גם בהתאם להוראות סעיף 5א לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן – פקודת המשטרה), ועובד ציבור יזהה את עצמו גם על ידי הצגת תעודה המעידה על סמכויותיו. היה המעצר על פי צו שופט, ימסור מבצע המעצר לעצור עותק מהצו.

ביצוע המעצר 24.

(ב) הוראות סעיף קטן (א), למעט החובה להודיע לחשוד על המעצר ולמסור לו עותק מהצו, לא יחולו –

(1) אם ברור בנסיבות הענין, כי זהות השוטר וסיבת המעצר ידועים לעצור;

(2) אם מיליון עלול לסכל את ביצוע המעצר;

(3) אם מיליון עלול לגרום לפגיעה בבטחון מבצע המעצר בשעת ביצוע המעצר או להעלמת ראיה;

חלפו הנסיבות שמנעו מילוי הוראות סעיף קטן (א), יקיים מבצע המעצר את ההוראות האמורות מוקדם ככל האפשר.

(ג) מילוי החובות האמורות בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) הוא תנאי לחוקיות המעצר.

שוטר שעצר אדם ללא צו מעצר, יביאו, ללא דיחוי, לתחנת משטרה (להלן – התחנה), ויעבירו לרשות הקצין הממונה על החקירות בתחנה, בהעדרו – למפקד התחנה, ובהעדרם – לקצין הממונה על התחנה (להלן – הקצין הממונה), אלא אם כן מצא, לאחר המעצר, שניתן לשחררו.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי השוטר –

(1) להביא את העצור למקום אחר כדי שהעצור יקבל שם טיפול רפואי שהוא נזקק לו באופן דחוף;

(2) להשאיר את העצור במקום שבו הוא נעצר או להביאו למקום שבו נדרשת נוכחות השוטר –

(1) כאשר נוכחות השוטר באותו מקום דרושה כדי למנוע פגיעה באדם, בבטחון הציבור או בבטחון המדינה;

(2) לצורך המשך החקירה כאשר אין באפשרותו של השוטר להביא את העצור לתחנה בעצמו או באמצעות שוטר אחר;

(3) להישאר עם העצור במקום המעצר או להביאו למקום האירוע, כאשר טובת החקירה דורשת פעולה דחופה שם, בנוכחות העצור;

(4) להביא את העצור למקום אחר כשנוכחותו דרושה שם, כדי למנוע פגיעה מיידית וחמורה בבטחון הציבור או בבטחון המדינה, או מוות או נזק גופני חמור לאדם;

(5) להביא את העצור למקום אחר, בהסכמתו, כדי לתפוס ראיה או למנוע השמדתה.

(ג) חלפו הנסיבות שמנעו הבאת העצור לתחנה, יובא העצור, ללא דיחוי, לתחנה.

(ד) נעדר הקצין הממונה מהתחנה או נבצר ממנו מלדון בשחרורו של עצור, רשאי שוטר שהוסמך לכך בהתאם לפקודות משטרת ישראל, כהגדרתו בסעיף 1 לפקודת המשטרה, לשחרר את העצור לפי הוראות חוק זה; ובלבד שאם הורה על שחרור בערובה, יקבל את אישור הקצין הממונה לערובה ולתנאיה.

(ה) שוחרר עצור בערובה לפי סעיף קטן (ד), יראוהו כאילו שוחרר על ידי הקצין הממונה.

משהובא עצור לתחנה והועבר לרשות הקצין הממונה, יערוך השוטר שעצר אותו, בהקדם האפשרי, דוח בכתב שבו יפרט את נסיבות המעצר ועילתו, לרבות העובדות ששימשו יסוד לחשד לביצוע עבירה, פעולותיו לפי סעיף 24, הסיבות לפעולותיו לפי סעיף 25 – אם היו כאלה, ושמות של שאר השוטרים שהשתתפו בביצוע המעצר.

(ב) שוטר שעצר אדם ושיחררו, כאמור בסעיף 25, יערוך, בסמוך ככל האפשר למעצר, דוח שיועבר לקצין הממונה כאמור בסעיף קטן (א).

נעצר אדם ללא צו מעצר, והובא לתחנת המשטרה, יברר הקצין הממונה אם התקיים אחד התנאים שבסעיף 23.

(ב) מצא הקצין הממונה שלא התקיים אחד התנאים האמורים בסעיף 23 ישחרר את העצור על אתר, אלא אם כן קיימת עילת מעצר לפי סעיף 13.

(ג) מצא הקצין הממונה שקיימת עילת מעצר לפי סעיף 13 רשאי הוא, לאחר שהסביר לחשוד את שיקוליו, לעצור אותו או לשחררו בערובה.

(ד)	בא אדם לתחנת המשטרה או הובא אליה כשאינו עצור, ומצא הקצין הממונה שקיימת עילת מעצר לפי סעיף 13, רשאי הוא, לאחר שהסביר לחשוד את שיקוליו, לעצור אותו או להטיל עליו ערובה.			
(ה)	עצור שיש יסוד סביר להניח שהוא נמלט ממשמורת חוקית, ייעצר ללא אפשרות של שחרור בערובה.			
(א)	לא יחליט הקצין הממונה על מעצרו של אדם, על המשך מעצרו או על שחרורו בערובה, ולא יקבע את סוג הערובה, גובהה ותנאיה, בלי שיתן תחילה לאותו אדם הזדמנות להשמיע את דברו, לאחר שהזהירו כי אינו חייב לומר דבר העלול להפלילו, כי כל דבר שיאמר עשוי לשמש ראיה נגדו וכן כי הימנעותו מלהשיב על שאלות עשויה לחזק את הראיות נגדו.	28.	טענות	שמיעת העצור
(ב)	נכח סניגורו של החשוד, בתחנת המשטרה, במעמד החלטת הקצין הממונה, ישמע אותו הקצין הממונה לפני מתן החלטתו אם ביקש להשמיע דבריו; אין בהוראות סעיף קטן זה לחייב את הקצין הממונה להמתין לבואו של הסניגור או לאפשר פגישה בין החשוד לסניגורו בניגוד להחלטה לפי סעיפים 34 ו-35.			
(א)	מי שנעצר בידי הקצין הממונה לפי סעיף 27 יובא בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מ-24 שעות, בפני שופט.	29.	הבאת העצור בפני השופט	
(ב)	חל מועד הבאת עצור בפני שופט בשבת או בחג, יובא העצור בפני שופט לפני כניסת השבת או החג.			
(ג)	חל מועד הבאת עצור בפני שופט כאמור בסעיף קטן (ב) ואישר קצין משטרה בדרגת סגן ניצב כי לא ניתן להביא את העצור בפני שופט לפני כניסת השבת או החג בשל צורכי חקירה מיוחדים, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום ארבע שעות מעת צאת השבת או החג.			
(ד)	בוצע המעצר פחות מארבע שעות לפני כניסת השבת או החג, או במהלך השבת או החג, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום ארבע שעות מעת צאת השבת או החג, או בתום 24 שעות מעת מעצרו, הכל לפי המאוחר.			
(ה)	(1) עלה משך החג או צירוף החג והשבת על 48 שעות, ולא ניתן להביא את העצור בפני שופט עד סמוך לפני כניסת השבת או החג, יובא העצור בפני שופט בהקדם האפשרי לאחר צאת השבת או החג, או בתום 24 שעות מעת המעצר, הכל לפי המאוחר;			
(2)	עלה צירוף השבת והחג על 72 שעות, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום 32 שעות מעת מעצרו;			
(3)	ביקש עצור שלא להביאו בפני שופט לפני צאת השבת או החג, יובא בפני שופט בהקדם האפשרי לאחר צאת השבת או החג.			
(ו)	שר המשפטים והשר לבטחון פנים יקבעו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, הסדרים לקיום הדיונים על פי סעיף זה.			
	בסעיף זה, "חג" – מועד ממועדי ישראל המפורטים בסעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948.			
	על אף הוראות סעיף 29, אם מצא הקצין הממונה כי יש צורך לבצע פעולת חקירה דחופה, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של החשוד, ולא ניתן לדחותה עד לאחר הבאת העצור בפני שופט, או שיש צורך בפעולה דחופה הנדרשת בקשר לחקירה בעבירה כאמור בסעיף 35(ב), רשאי הוא להשהות את הבאת העצור בפני שופט, לצורך ביצוע אותה פעולה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות מתחילת המעצר.	30.	חקירה	פעולות דחופות
(א)	הסתיימו הפעולות לפי סעיף 30, יובא העצור בפני שופט בהקדם האפשרי, אלא אם כן החליט הקצין הממונה לשחררו ללא ערובה, או בערובה ובתנאים שקבע.	31.	העצור	שחרור בתחנת המשטרה
(ב)	לא הובא העצור בפני שופט, בהקדם האפשרי, לפי סעיף קטן (א) או לפי סעיף 29, לפי הענין – ישוחרר העצור.			
	החליט הקצין הממונה לעצור את החשוד, יבהיר לו מיד את דבר המעצר ואת סיבת המעצר בלשון המובנת לו, ככל האפשר, וכן –	32.	זכויות	הסברת לעצור
(1)	את זכותו שתימסר הודעה על מעצרו, לאדם קרוב לו ולעורך-דין ואת זכותו להיפגש עם עורך-דין, הכל בכפוף להוראות סעיפים 34 עד 36; וכן את זכותו			

להיות מיוצג על ידי סניגור כאמור בסעיף 15 לחוק סדר הפלילי או לפי חוק הסניגוריה הציבורית;

(2) את משך הזמן שניתן להחזיקו במעצר עד שישוחרר או עד שיובא בפני שופט.

(א) 33. החליט הקצין הממונה לעצור את החשוד, תימסר, ללא דיחוי, הודעה על מעצרו ועל מקום הימצאו לאדם קרוב לו שהוא נקב בשמו, ואשר ניתן לאתרו באמצעים סבירים, זולת אם ביקש העצור שלא למסור הודעה כאמור; שונה מקום הימצאו של העצור תודיע המשטרה גם על כך.

(ב) לבקשת העצור, ובכפוף להוראות סעיף 14 לחוק סדר הדין הפלילי, תימסר הודעה כאמור בסעיף קטן (א) גם לעורך הדין שהעצור נקב בשמו או לאחד מעורכי הדין ששמו מופיע ברשימה האמורה בסעיף קטן (ג).

(ג) הקצין הממונה אחראי לביצוע הוראות סעיף זה; הוא יודיע לעצור על זכויותיו כאמור בסעיף 32, וכן ימסור לו רשימה של עורכי דין המוכנים לשמש סניגורים לעצורים, שנערכה על ידי לשכת עורכי הדין; העצור יאשר בחתימת ידו שההודעה נמסרה לו.

(א) 34. עצור זכאי להיפגש עם עורך דין ולהיוועץ בו.

זכות להיפגש עם עורך דין

(ב) ביקש עצור להיפגש עם עורך דין או ביקש עורך דין שמינהו אדם קרוב לעצור להיפגש עמו, יאפשר זאת האחראי על החקירה, ללא דיחוי.

(ג) פגישת העצור עם עורך הדין תיעשה ביחידות ובתנאים המבטיחים את סודיות השיחה, אולם באופן המאפשר פיקוח על תנועותיו של העצור.

(ד) נמצא העצור באותה עת, בעיצומם של הליכי חקירה או של פעולות אחרות הקשורות בחקירה, באופן שנוכחותו נדרשת כדי להשלימם, ועריכת הפגישה עם עורך הדין ללא דיחוי, כאמור בסעיף קטן (ג), מחייבת את הפסקתם או את דחייתם למועד אחר, והקצין הממונה בדרגת רב פקד ומעלה (להלן בסעיף זה – הקצין הממונה) סבר כי הפסקתם או דחייתם עשויה לסכן, באופן ממשי, את החקירה, רשאי הוא להורות בהחלטה מנומקת בכתב, שפגישת העצור עם עורך הדין תידחה לזמן הנדרש כדי להשלים את הפעולה, ובלבד שההפסקה לא תעלה על שעות ספורות.

(ה) סבר הקצין הממונה כי פגישת העצור עם עורך הדין עלולה לסכל או לשבש מעצרים של חשודים נוספים באותו ענין, למנוע גילוי ראיה או תפישת דבר שהושג בקשר לאותה עבירה, רשאי הוא להורות, בהחלטה מנומקת בכתב, שהפגישה תידחה לתקופה הנדרשת, ובלבד שהיא לא תעלה על 24 שעות משעת המעצר.

(ו) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי הקצין הממונה בהחלטה מנומקת בכתב להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין, לתקופה שלא תעלה על 48 שעות משעת המעצר, אם שוכנע שהדבר דרוש לשם שמירה על חיי אדם או לצורך סיכול פשע, או שהדבר כרוך בעבירת בטחון והתקיימה עילה מהעילות המפורטות בסעיף 35(א); אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מזכותו של עצור, שביקש זאת, שתינתן לו הזדמנות סבירה להיפגש עם עורך דין לפני שיובא לבית המשפט בענין מעצרו.

(א) 35. ביקש עצור, החשוד בעבירת בטחון, להיפגש עם עורך דין, או ביקש עורך-דין שמינהו אדם הקרוב לעצור, להיפגש עם עצור כאמור – יאפשר הממונה את הפגישה בהקדם האפשרי, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

(1) הפגישה עלולה לשבש מעצרים של חשודים אחרים;

(2) הפגישה עלולה להפריע לגילוי ראיה או תפישתה, או לשבש את החקירה בכל דרך אחרת;

(3) מניעת הפגישה דרושה כדי לסכל עבירה או כדי לשמור על חיי אדם.

אין באמור בסעיף קטן זה כדי למנוע דחיית פגישה לפי סעיף 34(ד) וסמכות הקצין הממונה, הקבועה באותו סעיף, תינתן לממונה לפי סעיף זה.

(ב) בחוק זה, "חשוד בעבירת בטחון" – מי שחשוד בעבירה לפי אחד מאלה:

- (1) סימן ב' או סימן ד' בפרק ז' לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וכן סעיפים 143, 144, 146 ו-147 לחוק האמור;
- (2) תקנות 58, 59, 62 ו-64 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945;
- (3) עבירת טרור חמורה כהגדרתה בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016;
- (4) חוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954;
- (5) (נמחקה)

או מי שעצור לפי חוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967, והוא חשוד בעבירה שאילו נעברה בישראל היתה אחת מהעבירות המנויות בפסקאות (1) עד (5).

(ג) דחיית פגישת עצור עם עורך דין לפי סעיף קטן (א) לא תעלה על 10 ימים והיא תהיה מטעמים שיירשמו; הודעה על דחיית הפגישה תימסר לעצור, ולפי בקשתו תימסר הודעה על הדחייה ועל תקופת הדחייה לאדם קרוב לו שהעצור נקב בשמו.

(ד) נשיא בית המשפט המחוזי רשאי להורות שעצור לא ייפגש עם עורך דין או להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (ג), אם הוגשה בקשה לכך, באישור היועץ המשפטי לממשלה, ואם התקיימה עילה מן העילות המפורטות בסעיף קטן (א); ובלבד שסך כל התקופות שבהן נמנעה הפגישה עם עורך דין לא תעלה על 21 ימים; בקשה לפי סעיף קטן זה, תידון במעמד צד אחד בלבד, ומטעם המבקש יתייצב שוטר בדרגת רב פקד ומעלה; על החלטה לפי סעיף קטן זה, רשאים הצדדים לערור לפני בית המשפט העליון שידון בענין בשופט אחד.

(ה) נדחתה פגישת חשוד עם עורך דין, לפי סעיף קטן (א), רשאי החשוד לערור על ההחלטה לפני נשיא בית משפט מחוזי, ובהעדרו – לפני סגן הנשיא של בית משפט מחוזי; על החלטת בית המשפט ניתן לערור לפני בית המשפט העליון שידון בענין בשופט אחד.

(ו) הדיון בערר לפי סעיף קטן (ה) יתנהל בהעדר העצור אלא אם כן ציווה בית המשפט כי הדיון יתקיים בנוכחותו.

(ז) הדיון בערר או בבקשה למעצר או לשחרור של העצור, שפגישתו עם עורך דין נדחתה לפי סעיף זה, יתקיים עם העצור וסניגורו בנפרד, באופן שיימנע הקשר ביניהם, אלא אם כן החליט השופט, מטעמים שיירשמו, כי אין בקיום הדיון בנוכחותם של העצור וסניגורו יחדיו, כדי לסכל את מטרת דחיית הפגישה.

(ח) ההליכים לפי סעיפים קטנים (ו) ו-(ז) יהיו בהתאם לתקנות שיתקין שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

(ט) בדיון לפי סעיפים קטנים (ו) ו-(ז) רשאי בית המשפט לקבל ראיה, לרבות ראיה בדבר הטעמים שנרשמו למניעת הפגישה, אף שלא בנוכחות החשוד או סניגורו או בלי גלגולות להם, אם שוכנע שגילוי הראיה לחשוד או לסניגורו, עלול לפגוע בבטחון המדינה או לסכל את החקירה; הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראיה לפי פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

(י) החליט בית המשפט לאפשר את הפגישה בין עורך דין לבין עצור, לפי סעיף זה, והודיע נציג המדינה במעמד מתן ההחלטה, על רצון לערור עליה, רשאי בית המשפט לצוות על השהיית הפגישה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות. לענין זה לא יובאו שבתות ומועדים במנין השעות.

(יא) ביקש עצור כאמור בסעיף קטן (א) למנות לעצמו סניגור ונמנע הדבר ממנו, רשאי הוא לעתור על כך לבית המשפט המחוזי והדיון בעתירתו יתקיים בפניו תוך 48 שעות מהגשת העתירה.

(יב) שר המשפטים, בהתייעצות עם שר הבטחון ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין תקנות לביצוע סעיף זה, לרבות קביעת הממונה לענין סעיף זה.

(א) על אף הוראות סעיפים 33 עד 35 או כל דין אחר, רשאי שופט בית משפט מחוזי להרשות שלא תימסר ידיעה על מעצרו של אדם בשל עבירת בטחון כאמור בסעיף 35(ב) או פשע אחר שדינו מאסר 10 שנים ומעלה, או שהידיעה תימסר

ערכוב ידיעה על מעצר על ידי בית משפט

רק למי שיקבע, אם אישר שר הבטחון בכתב, שבטחון המדינה מחייב סודיות המעצר, או אם אישר המפקח הכללי של המשטרה בכתב, שטובת החקירה מחייבת סודיות המעצר.

(ב) הרשאה לפי סעיף קטן (א) תהיה לתקופה שאינה עולה על 48 שעות; וניתן להאריכה, מעת לעת, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 7 ימים ובעבירות המנויות בסעיף 35(ב) לא יעלה על 15 ימים אם שר הבטחון אישר בכתב שבטחון המדינה מחייב זאת.

(ג) בקשה לפי סעיף זה תידון במעמד צד אחד בלבד ומטעם המבקש יתייצב הקצין הממונה או הממונה כאמור בסעיפים 34 ו-35.

37. דוח מעצר בידי הקצין הממונה, שהחליט בענין מעצרו או שחרורו של חשוד, יערוך דוח בכתב, בציון שמו ובחתימתו; בדוח יפורטו לפי הענין:

- (1) שם העצור ופרטיו האישיים;
- (2) התאריך והשעה שבהם נעצר ושם השוטר שעצר אותו;
- (3) נסיבות המעצר, פרטי העבירה והעובדות ששימשו עילה למעצרו;
- (4) הפעולות שנעשו לגבי העצור לפי סעיף 25, בטרם הובא לתחנת המשטרה, שמות השוטרים שהשתתפו בהן והשעות שבהן הן בוצעו;
- (5) החלטות הקצין הממונה, בענין השחרור או המעצר, השחרור בערובה בתנאים או שלא בתנאים, או בענין נקיטת פעולות חקירה לפי סעיף 30, על נימוקיהן;
- (6) מילוי הדרישות של סעיפים 32 ו-33, שמות מבצעי הדרישות ושמות מקבלי ההודעות;
- (7) פעולות החקירה שנעשו לפי סעיף 30 ושעת עשייתן;
- (8) אם הוגשה בקשה לאפשר לעצור להיפגש עם עורך דין, שם המגיש ומועד הפגישה; אם נדחתה הפגישה לפי סעיפים 34 ו-35(א) עד (ד) – הנימוקים לכך;
- (9) דברי העצור לפי סעיף 28.

38. (א) נעצר אדם ושחרר בלא שהוגש נגדו כתב אישום, ומצא בית המשפט שלא היה יסוד למעצר, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי האדם, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לו פיצוי על מעצרו והוצאות הגנתו בסכום שיקבע בית המשפט.

(ב) נעצר אדם ושחרר, ומצא בית המשפט שהמעצר היה עקב תלונת סרק שהוגשה שלא בתום לב, רשאי בית המשפט לחייב את המתלונן, לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון טענותיו לענין זה, לשלם, למי שנעצר, פיצוי על מעצרו והוצאות הגנתו, בסכום שיקבע בית המשפט.

(ג) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין תקנות –

- (1) לענין ההליכים בבקשה לפיצוי לפי סעיף זה, בין לפני פניה לבית המשפט ובין בבית המשפט;
- (2) לקבוע סכומים מרביים לפיצוי לפי סעיף קטן (א).
- (ד) החלטת בית משפט לפי סעיף זה ניתנת לערעור כפסק דין בפלילים.

סימן ה': מעצר שלא בידי שוטר

39. (א) השר לבטחון פנים, רשאי בצו להעניק לעובד ציבור סמכויות שוטר לעכב או לעצור ללא צו שופט, אם שוכנע כי מתן הסמכות חיוני למילוי תפקידו.

(ב) לא תוענק סמכות, כאמור בסעיף קטן (א), אלא לעובד ציבור שקיבל הכשרה מתאימה ומשטרת ישראל הודיעה שאין מניעה להסמיכו מטעמים של בטחון הציבור.

(ג) בסימן זה, "עובד ציבור" – עובד מדינה כמשמעותו בחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959, וכן עובד רשות סטטוטורית שחל עליו דין משמעת, על פי דין.

(ד) הגופים בהם יוענקו לעובדי ציבור סמכויות עיכוב ומעצר כאמור, ייקבעו באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

40. על עובד ציבור שהוסמך לפי סעיף 39 יחולו החובות החלות על שוטר המבצע מעצר לפי חוק זה, וכן יחולו על המעצר סעיפים 44 ו-45 לפקודת מעצר וחיפוש, אולם לא יכנס עובד הציבור לבית המשמש למגורים ללא צו מעצר.

סימן ו': הטלת ערובה ושחרור בערובה

41. **בסימן זה –** הגדרות
42. **קביעת ערובה בידי הקצין הממונה**
- (א) החליט הקצין הממונה לשחרר בערובה או להטיל ערובה, יקבע את סוג הערובה ואת גובהה לפי השיקולים האמורים בסעיף 46.
- (ב) שחרור בערובה יהיה על תנאי שהחשוד יתייצב לחקירה או למשפט בכל מועד שיידרש, ושלא ישבש הליכי חקירה ומשפט; הקצין הממונה רשאי, בהסכמת החשוד, להתנות את השחרור בערובה בתנאים הבאים:
- (1) חובת הודעה על כל שינוי במען המגורים ובמקום העבודה;
 - (2) איסור יציאה מן הארץ והפקדת הדרכון, לתקופה שלא תעלה על 3 חודשים;
 - (3) איסור כניסה לאזור, לשוב או למקום בארץ, שיקבע, לתקופה שלא תעלה על 15 ימים;
 - (4) איסור לקיים קשר או להיפגש עם מי שיקבע, לתקופה שלא תעלה על 30 ימים;
 - (5) חובת מגורים או הימצאות באזור, בשוב או במקום בארץ, שיקבע, לתקופה שלא תעלה על 15 ימים;
 - (6) חובה להתייצב בתחנת המשטרה במועדים שיקבע;
 - (7) איסור יציאה ממקום המגורים במשך כל שעות היממה או חלק ממנה, לתקופה שלא תעלה על 5 ימים;
 - (8) הפקדת כלי הנשק שברשותו בתחנת המשטרה – לעניין חשוד בעבירת אלימות.
- (ב1) החליט הקצין הממונה שלא להתנות את השחרור של חשוד בעבירת אלימות בבן משפחה, בהפקדת כלי הנשק שברשות החשוד, כאמור בסעיף קטן (ב)(8), יפרט את נימוקיו בכתב; לעניין זה, "בן משפחה" – כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991.
- (ב2) החליט הקצין הממונה לשחרר בערובה חשוד בעבירה שנעשתה באלימות חמורה, באכזריות או תוך שימוש בנשק חם או קר, יתנה את שחרורו בהפקדת כלי הנשק שברשותו כאמור בסעיף קטן (ב)(8).
- (ג) ההוראות הקבועות בסעיף 48(ב), (ד) ו-(ה) יחולו על החלטתו של הקצין הממונה.
- (ד) החליט הקצין הממונה לשחרר את החשוד בערובה ולא הסכים החשוד להטלת הערובה, לגובהה או לתנאיה כאמור בסעיף קטן (א), או סבר הקצין הממונה כי יש לשחרר את החשוד בתנאים שאינם בתחום סמכותו, או לא הומצאה הערובה במועד, ייעצר החשוד ויובא בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-24 שעות, בפני שופט.
- (ה) נקבעה ערובה על דרך של ערבון כספי ונבצר מן החשוד ליתן את הערבון, רשאי הקצין הממונה להורות על שחרור החשוד בערובה אחרת, וכן להתנות את השחרור בהפקדת הערבון הכספי תוך מועד שיקבע.
- (ו) דינו של מי שהוטלה עליו ערובה כדין משוחרר בערובה, בשינויים המחויבים.
43. **ערר על החלטת הקצין הממונה**
- (1) מי ששוחרר בערובה על ידי הקצין הממונה רשאי לערור בפני בית משפט שלום – על גובה הערובה או על סבירות תנאיה, תוך 14 ימים מיום החלטת הקצין הממונה;

- (2) על תנאי השחרור בערובה שנקבעו, אם נשתנו הנסיבות ויש בהן כדי להשפיע על קביעת תנאי השחרור;
- (3) על תנאי לפי הוראות סעיף 42(ב2), אם בנסיבות העניין לא נשקפת סכנה לבטחונו של אדם או לבטחון הציבור מביטול התנאי.
44. (א) חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום, נאשם או נידון שערעור תלוי ועומד על פסק דינו, והוא נתון במעצר או במאסר, רשאי בית המשפט, לבקשתו, לצוות על שחרורו בערובה או ללא ערובה.
- (ב) בית משפט רשאי לצוות על נאשם או על נידון, שערעור תלוי ועומד על פסק דינו, לתת ערובה, אף אם אינו מוסמך להורות על מעצרו לפי סעיף 21, כדי להבטיח את התייצבותו למשפט, ומשעשה כן, יראו את הנאשם או את הנידון כמי ששוחרר בערובה.
45. סבר בית משפט כי יש מקום לגבות עדות לאלתר לפי סעיף 117 לחוק סדר הדין הפלילי, בעבירות לפי סעיפים 199 עד 202, 427 או 428 לחוק העונשין, או לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, למעט עבירה הקשורה רק בשימוש עצמי בסמים, לא ישחרר את הנאשם בערובה, לפני שנגבתה העדות שבית המשפט סבר שיש מקום לגבותה לאלתר, אלא אם כן הסכים לכך תובע או שהשופט שוכנע כי השחרור לא יפריע לגביית העדות, או אם חלפו 14 ימים מעת המעצר.
46. (א) ציווה שופט לשחרר אדם בערובה או להטיל עליו ערובה, יקבע את סוג הערובה, גובה הערובה, וכן את תנאי הערובה ומשך תוקפם; והכל במידה שאינה עולה על הנדרש כדי להשיג את מטרות הטלת הערובה.
- (ב) בהחלטתו לפי סעיף קטן (א) ישקול השופט גם את אלה –
- (1) מהות העבירה;
 - (2) המידע שבידי התביעה;
 - (3) עברו הפלילי של האדם;
 - (4) מצבו הכלכלי של האדם ויכולתו להמציא את הערובה הנדרשת;
 - (5) האפשרות שהאדם יוכל לעמוד בתנאי הערובה.
- (ג) בקביעת תנאי הערובה של קטין יתחשב השופט, בין השאר, בצרכיו המיוחדים כקטין.
47. (א) שוחרר אדם בערובה ולא המציאה במועד שנקבע, ייעצר ויובא בפני שופט תוך 24 שעות מעת מעצרו.
- (ב) היתנה השופט את השחרור בהמצאת ערובה, ולא הומצאה הערובה במועד שנקבע, יובא העצור בפני שופט תוך 24 שעות מתום המועד האמור.
- (ג) לא קבע השופט מועד להמצאת הערובה ולא הומצאה הערובה, יובא העצור בפני שופט תוך 48 שעות מעת מתן ההחלטה.
- (ד) מיד עם המצאת הערובה הנדרשת ומילוי תנאי הערובה, ישוחרר האדם ממעצרו.
48. (א) שחרור בערובה הוא על תנאי שהמשוחרר יתייצב לחקירה, לדיון במשפטו או בערעור, או לנשיאת עונשו, בכל מועד שיידרש, וכן שיימנע מלשבש הליכי משפט; בית המשפט רשאי להוסיף תנאים, לפרק זמן שיקבע, ככל שימצא לנכון, לרבות:
- (1) חובת הודעה על כל שינוי במען המגורים ובמקום העבודה;
 - (2) איסור יציאה מן הארץ והפקדת הדרכון;
 - (3) איסור כניסה לאזור, לשוב או למקום בארץ, שיקבע;
 - (4) איסור לקיים קשר או להיפגש עם מי שיקבע;
 - (5) חובת מגורים או הימצאות באזור, בשוב או במקום בארץ, שיקבע;
 - (6) חובה להימצא בפיקוחו של קצין מבחן, לאחר קבלת תסקיר מעצר; משך הפיקוח לא יעלה על ששה חודשים, אך בית המשפט רשאי להאריכו לתקופות שלא יעלו על ששה חודשים כל אחת;

- (7) חובה לקבל טיפול למשתמשים בסמים, ובלבד שהטיפול אושר על ידי קצין מבחן;
- (א7) לעניין נאשם שהועמד לדין לפי סעיף 21א לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991, או נאשם שחל עליו סעיף 28א(ד) לאותו חוק והוא הועמד לדין לפי סעיף 21 לאותו חוק – חובה להתייצב לבדיקה פסיכיאטרית, או אם הנאשם הסכים לכך – לקבל טיפול במקום שיקבע הפסיכיאטר המחוזי;
- (8) חובה להתייצב בתחנת משטרה במועדים שיקבע;
- (9) איסור יציאה ממקום מגורים במשך כל היממה או בחלק ממנה;
- (10) איסור המשך עיסוק הקשור בעבירה, ובכלל זה איסור עבודה במוסד, כאשר מתקיים יסוד סביר לחשש שהמשך העיסוק מהווה סכנה לבטחון הציבור, או עלול להקל על ביצוע עבירה דומה; התנה בית המשפט את השחרור באיסור עבודה במוסד, יורה שלא לתת למשוחרר אישור משטרה; לעניין זה –
- "מוסד" ו"עבודה" – כהגדרתם בחוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסדות מסוימים, התשס"א-2001 או בחוק למניעת העסקה במוסדות מסוימים של מי שהורשע באלימות כלפי ילדים וחסרי ישע, התשפ"ג-2023, לפי העניין;
- "אישור משטרה" – כמשמעותו בסעיף 3 לחוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסדות מסוימים, התשס"א-2001, או כהגדרתו בחוק למניעת העסקה במוסדות מסוימים של מי שהורשע באלימות כלפי ילדים וחסרי ישע, התשפ"ג-2023, לפי העניין;
- (11) למלא אחר צו הגנה על פי החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991;
- (12) הפקדת כלי הנשק שברשותו בתחנת המשטרה – לעניין חשוד בעבירת אלימות;
- כן רשאי בית המשפט, על בסיס תסקיר מעצר כאמור בסעיף 21א, ובהסכמת החשוד או הנאשם, להתנות את שחרורו בביצוע בדיקה רפואית או בקבלת טיפול רפואי או טיפול מקצועי אחר, או להורות כי הטיפול יהיה במסגרת פיקוח קצין מבחן כאמור בפסקה (6).
- (ב) לא יצווה שופט על איסור יציאה מן הארץ, אלא אם כן נתקיימו שניים אלה:
- (1) קיימת אפשרות סבירה שהמשוחרר לא יתייצב לחקירה, לדיון במשפט או לנשיאת עונשו;
- (2) לא ניתן להבטיח את התייצבותו בהמצאת ערובה מתאימה, או בקביעת תנאי שחרור מתאימים.
- (ב1) הורה בית המשפט על שחרור של חשוד בעבירת אלימות בבן משפחה, או בעבירה שנעשתה באלימות חמורה, באכזריות או תוך שימוש בנשק חם או קר, ולא התנה את השחרור בהפקדת כלי הנשק שברשות החשוד כאמור בסעיף קטן (א)(12), יפרט את נימוקיו לכך בהחלטתו; לעניין זה, "בן משפחה" – כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991.
- (ב2) הורה בית המשפט על שחרור של נאשם בעבירת מין כהגדרתה בחוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסדות מסוימים, התשס"א-2001, או בעבירת אלימות או התעללות בילד או בחסר ישע כהגדרתה בחוק למניעת העסקה במוסדות מסוימים של מי שהורשע באלימות כלפי ילדים וחסרי ישע, התשפ"ג-2023, שעל פי כתב האישום ביצע הנאשם בהיותו בגיר, ולא התנה את השחרור באיסור עבודה במוסד כאמור בסעיף קטן (א)(10), יפרט את נימוקיו לכך בהחלטתו.
- (ג) מקום שנדרש הסדר להבטחת קיומם של תנאי השחרור, יובאו פרטי ההסדר לידיעת השופט לפני קביעת התנאים.
- (ד) צו איסור יציאה מן הארץ ישמש אסמכתה למנוע את יציאתו של המשוחרר מן הארץ.

(ה)	לצורך הפיקוח על קיום תנאי השחרור, תהיה לשוטר סמכות כניסה לכל מקום שיש לו יסוד סביר להניח כי המשוחרר נמצא בו או למקום שבו על המשוחרר להימצא.		
(א)	49.	כתב ערובה	כתב ערובה יפרט את תנאי השחרור ויחתם בפני שופט, רשם או מזכיר בית המשפט, או בפני שוטר או סוהר שהוסמך לכך בפקודות המשטרה או שירות בתי הסוהר.
(ב)			בכתב הערובה החתום בידי צד שלישי יפורטו גם התנאים המיוחדים שלמילויים ערב צד שלישי.
(א)	50.	פטור הערב	ביקש ערב צד שלישי לבטל את ערבותו או להחזיר לו את ערבונו, רשאי בית המשפט, לאחר שהזמין לדיון את המבקש, התובע, המשוחרר בערובה וכל ערב שערב יחד עם המבקש, להיעתר לבקשה או לסרב לה; בית המשפט לא יסרב לבקשה, אם המשוחרר בערובה התייצב או הובא בפני בית המשפט; נעתר בית המשפט לבקשה, רשאי הוא לבטל את השחרור בערובה, לקבוע ערובה אחרת, או לשנות את תנאיה.
(ב)			בית המשפט רשאי להוציא צו להבאת ערב שהוזמן לדיון ולא התייצב, אלא אם כן היה הערב מיוצג בדיון על ידי עורך דין או הודיע לבית המשפט בתצהיר כי הוא מסכים לבקשה.
(ג)			לענין בקשה להחזרה או לביטול ערבון או ערבות שהוטלו על ידי הקצין הממונה, יהיו לקצין הממונה הסמכויות המסורות לבית המשפט בסעיף קטן (א), בשינויים המחויבים.
(ד)			נפטר הערב, לפני שניתן צו על תשלום סכום ערבותו או על חילוט ערבונו, אחריותו על פי כתב הערובה בטלה, וסכום ערבונו יוחזר לעזבונו לכשיתבקש הדבר; הודע לבית המשפט על דבר פטירת הערב, ימסור בית המשפט הודעה על כך לתובע, למשוחרר בערובה ולערב אחר שערב לאותו משוחרר, ורשאי בית המשפט, לבקשת תובע או ערב אחר, לקבוע ערובה אחרת, לשנות את תנאיה או לבטל את השחרור בערובה.
(א)	51.	תוצאות תנאי בערובה הפרת שחרור	שופט הדן בענינו של משוחרר בערובה, שהובא לפניו בשל הפרת תנאי מתנאי השחרור, רשאי להורות על חילוט הערבות, ואם התגבשה עילת מעצר, לעצרו או לשחררו בערובה בתנאים שיקבע.
(ב)			נוכח שופט כי משוחרר בערובה הפר תנאי מתנאי השחרור וכי ולא ניתן להביאו בפניו, רשאי הוא להורות על חילוט הערבות.
(ג)			בקשה לחילוט ערבות שניתנה על ידי ערב לא תידון אלא אם כן ניתנה לערב הזדמנות להשמיע את טענותיו.
(א)	52.	עיון חוזר בהחלטת בית המשפט	עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.
(ב)			אדם המוחזק במעצר בשל אי יכולתו להמציא ערובה, רשאי לפנות בכל עת בבקשה לעיון חוזר.
(ג)			הוטל פיקוח קצין מבחן לפי סעיף 48(א), רשאי קצין המבחן לפנות לבית משפט בבקשה ליתן צו המשנה את החלטתו; הבקשה תהיה בכתב ותלווה בתסקיר.
(ד)			(פקע)
(א)	53.	ערר על החלטת בית המשפט	עצור, משוחרר בערובה ותובע רשאים לערור על החלטת בית משפט בענין הנוגע למעצר, לשחרור, להפרת תנאי ערובה או להחלטה בבקשה לעיון חוזר, וכן רשאי ערב לערור בענין ערבותו, בפני בית משפט שלערעור, שידון בערר בשופט יחיד.
(1א)			(1) על החלטת בית המשפט המחוזי בערר לפי סעיף קטן (א) רשאי כל אחד מהמפורטים באותו סעיף קטן לפנות בבקשה למתן רשות לערור לפני בית המשפט העליון;
			(2) בית המשפט העליון ידון בבקשה בשופט יחיד, ואולם רשאי בית המשפט העליון לדחות את הבקשה על הסף, בלא דיון בנוכחות

הצדדים; ניתנה רשות לערור כאמור, ידון בו בית המשפט העליון בשופט יחיד ורשאי הוא לדון בבקשת רשות ערר כאילו היתה ערר.

(ב) השופט הדן בערר, רשאי להיזקק לחומר ראיות חדש, שניתוסף מאז הדיון בבית משפט קמא.

(ג) ערר כאמור בסעיף קטן (א) ובקשה למתן רשות לערור כאמור בסעיף קטן (א1), יוגשו בתוך 30 ימים מיום שניתנה החלטת בית המשפט, ואולם בית המשפט רשאי להאריך את המועד האמור מטעמים שיירשמו.

(ד) (פקע)

הסמכות חוזר ובערר רשאי בית המשפט לקיים את ההחלטה שעליה עוררים, לשנותה או לבטלה ולתת החלטה אחרת במקומה. 54. בעיון חוזר ובערר

החליט בית המשפט על שחרור בערובה או על שחרור ללא ערובה, של אדם שהיה במעצר בעת מתן ההחלטה, והודיע היועץ המשפטי לממשלה או תובע, במעמד מתן ההחלטה, על רצונו לערור עליה, רשאי בית המשפט שנתן את הצו לצוות על השהיית ביצוע השחרור לתקופה שיקצוב ושלא תעלה על 48 שעות מעת מתן ההחלטה; לענין זה יחולו הוראות סעיף 29, בשינויים המחויבים. 55. ביצוע השהיית שחרור

(ב) ערר כאמור בסעיף קטן (א) יוגש בהקדם האפשרי תוך התקופה שנקצבה.

(ג) החליט היועץ המשפטי לממשלה או התובע, למרות הודעתו לבית המשפט, כי לא יוגש ערר, יודיע מיד לבית המשפט על החלטתו, והאדם ישוחרר לאלתר.

בקשה לשחרור בערובה שאינה מוגשת אגב דיון בבקשה למעצר, בקשה להטיל ערובה, בקשה לעיון חוזר או בקשה לערור, תוגש בכתב, ותכיל תמצית נימוקיה; קדמו לה בקשות אחרות באותו ענין, יצורפו אליה העתקים של אותן בקשות ושל פרוטוקול הדיון בהן; ואולם בית המשפט רשאי להיזקק לבקשה גם אם לא צורפו העתקים כאמור, אם נחה דעתו שיש ברשותו המידע הנדרש למתן החלטה. 56. אופן הגשת בקשות

(ב) על בקשה לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף 15(ג) עד (ז), בשינויים המחויבים.

דיון לפי סעיפים 43, 52, 53 ו-58, יהיה בפני המשוחרר בערובה או סניגורו, בפני עצור, ובפני תובע; ואולם מותר לדון בבקשת העצור שלא בפני תובע אם ניתנה לתובע הודעה על הדיון 24 שעות מראש; מותר לדון בבקשת תובע שלא בפני המשוחרר בערובה אם הומצאה למשוחרר בערובה הודעה על הדיון 48 שעות מראש. 57. נוכחות בעלי הדין

(ב) הודעה על מועד הדיון ומקומו תימסר למשוחרר בערובה, לעצור, לסניגור אם יש להם סניגור, ולתובע.

(ג) לא ניתן לקיים דיון בנוכחות העצור מפאת מצב בריאותו יחולו הוראות סעיף 16(2), בשינויים המחויבים.

הערובה ותנאי השחרור בערובה יתבטלו אם לא יוגש כתב אישום נגד החשוד תוך 180 ימים; ואולם בית המשפט רשאי, בתוך תקופת הערובה, להאריך אותה ואת תנאיה, לתקופה נוספת שלא תעלה על 180 ימים, אם הוגשה בקשה באישור תובע. 58. תוקף הערובה

(ב) בית המשפט רשאי להורות על הארכה נוספת של הערובה ותנאיה לתקופה שלא תעלה על 90 ימים, אם הוגשה בקשה לכך באישור היועץ המשפטי לממשלה.

חשוד הנתון במעצר ולא הוגש נגדו כתב אישום תוך 75 ימים לאחר מעצרו, ישוחרר מן המעצר, בערובה או ללא ערובה. 59. שחרור באין אישום

נאשם, שלאחר הגשת כתב האישום נגדו היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום, תקופה המצטרפת כדי 30 ימים ולעניין מעצר בפיקוח אלקטרוני – כדי 60 ימים, ומשפטו לא החל, ישוחרר מן המעצר, בערובה או ללא ערובה; ואולם רשאי בית המשפט לדחות את מועד תחילת המשפט, בלא שישוחרר, ל-30 ימים נוספים, אם ביקש זאת הנאשם או סניגורו. 60. שחרור באין משפט

נאשם, שלאחר הגשת כתב אישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום תקופה המצטרפת כדי תשעה חודשים, ואם היה נתון במעצר בפיקוח 61. שחרור הכרעת דין או גזר דין באין

אלקטרוני – תקופה המצטרפת כדי 18 חודשים, ומשפטו בערכאה הראשונה לא נגמר בהכרעת דין, ישוחרר מן המעצר, בערובה או ללא ערובה.

- (ב) (בוטל)
- (ג) בלי לגרוע מהוראות סעיף 62, ניתן פסק דין מרשיע נגד נאשם לאחר שהיה נתון במעצר לתקופה המצטרפת כדי תשעה חודשים, ואם היה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני – תקופה המצטרפת כדי 18 חודשים, בשל אותו כתב אישום, רשאי בית המשפט שהרשיעו לצוות על הארכת מעצרו או על מעצרו מחדש עד למתן גזר דין ובכלל זה, על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, אם מצא כי יש עילה למעצרו; לא ניתן גזר דין בתוך 90 ימים, ולעניין מעצר בפיקוח אלקטרוני – בתוך 180 ימים, מיום שציווה בית המשפט כאמור, ישוחרר הנאשם מן המעצר.
- (א) 62. על אף הוראות סעיפים 59 עד 61, רשאי שופט של בית המשפט העליון לצוות על הארכת המעצר או על מעצר מחדש ובכלל זה על מעצר בפיקוח אלקטרוני, לתקופה שלא תעלה על 90 ימים, ולחזור ולצוות כך מעת לעת, וכן להורות על שחרורו של הנאשם, בערובה או ללא ערובה.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), סבר שופט בית המשפט העליון כי לא יהיה ניתן לסיים את הליכי המשפט בתוך התקופה של 90 ימים האמורה בסעיף קטן (א), בשל סוג העבירה, מורכבותו של התיק או ריבוי של נאשמים, עדים או אישומים, רשאי הוא לצוות על הארכת המעצר או על מעצר מחדש, ובכלל זה על מעצר בפיקוח אלקטרוני, לתקופה שלא תעלה על 150 ימים, ולחזור ולצוות כך מעת לעת, וכן להורות על שחרורו של הנאשם, בערובה או בלא ערובה.
- 62.א. הודיע תובע על כוונתו לבקש את מעצרו של נאשם שעומד להשתחרר ממעצר או שאינו עצור, לאחר שהיה נתון במעצר לתקופה המצטרפת כדי תשעה חודשים, ואם היה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני – תקופה המצטרפת כדי 18 חודשים, בשל אותו כתב אישום, רשאי בית המשפט, אם מצא כי יש עילה למעצרו של הנאשם, לצוות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לשם הגשת בקשה לבית המשפט העליון לפי סעיף 62.
63. זוכה נאשם, בוטל האישום או הופסקו הליכי המשפט, ישוחרר מיד ממעצרו, אם הוא עצור; ואם שוחרר בערובה, ובכלל זה אם נעצר במעצר בפיקוח אלקטרוני בצירוף קביעת ערובה, יופטרו הוא וערביו מערבותם ויוחזר הערבון הכספי, הכל לפי הענין; ואולם, אם הודיעה התביעה כי בדעתה להגיש ערעור, רשאי בית המשפט לשחררו בערובה מטעמים שיירשמו, או להורות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לשם הגשת הודעת הערעור, ואם היה עצור בפיקוח אלקטרוני – להורות על המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני לתקופה האמורה.
64. אין בהוראות סעיפים 59 עד 63 כדי למנוע מעצר החשוד או הנאשם, שחרורו בערובה או המשך מעצרו, בשל מעשה אחר, או מעצרו על ידי צו בית המשפט שלעצור.
65. כל עוד לא הוגש כתב אישום, רשאי שוטר שאינו תובע כאמור בסעיף 12(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי, לנהל הליכים לפי סימן ג' או לפי סימן זה, למעט הליכים לפי סעיפים 52 ו-53.

סימן ז':

- 65.א. (א) (פקע) הארכת מעצר ושחרור בערובה בדרך של היוועדות חזותית
- (ב) (פקע)
- (1) (פקע)
- (2) (פקע)
- (3) (פקע)
- (4) (פקע)
- (ג) (פקע)
- (1ג) (פקע)
- (ד) (פקע)

- (1) (פקע)
(2) (פקע)
(3) (פקע)
(ה) (פקע)
(ו) (פקע)
(ז) (פקע)
(ח) (פקע)

פרק ג': עיכוב

- הגדרות 66. בפרק זה, "עיכוב" – הגבלת חירותו של אדם לנוע באופן חופשי, בשל חשד שבוצעה עבירה או כדי למנוע ביצוע עבירה כאשר הגבלת החירות מסויגת מראש בזמן ובתכלית, הכל כאמור בפרק זה.
- עיכוב במקום חשוד 67. (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי אדם עבר עבירה, או כי הוא עומד לעבור עבירה העלולה לסכן את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או את בטחון המדינה, רשאי הוא לעכבו כדי לברר את זהותו ומענו או כדי לחקור אותו ולמסור לו מסמכים, במקום הימצאו.
- (ב) שוטר רשאי לדרוש מאדם להילוו עמו לתחנת המשטרה או לזמנו לתחנת המשטרה למועד אחר שיקבע, אם נתקיימו שניים אלה:
- (1) יש יסוד סביר לחשד שהוא עבר עבירה או יש הסתברות גבוהה שהוא עומד לעבור עבירה כאמור בסעיף קטן (א);
- (2) הזיהוי היה בלתי מספיק, או לא ניתן לחקור אותו במקום הימצאו.
- עיכוב עד במקום 68. (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד שנעברה עבירה, רשאי הוא לעכב אדם שיכול למסור לו מידע הנוגע לאותה עבירה, כדי לברר את זהותו ומענו וכדי לחקור אותו במקום הימצאו; וכן רשאי הוא לזמן אותו לתחנת משטרה קרובה למועד סביר אחר שיקבע לצורך ביצוע אותן פעולות.
- (ב) היה הזיהוי בלתי מספיק, או היה חשש כי האדם לא יתייצב לחקירה במועד, רשאי השוטר לבקש מאותו אדם להילוו עמו לתחנת המשטרה לשם גביית העדות.
- עיכוב לחיפוש ולבדיקת מסמכים 69. הוקנתה בחיקוק הסמכות לחפש במקום, בכליו או על גופו של אדם, או הסמכות לדרוש מאדם הצגת מסמכים, רשאי בעל הסמכות לעכב אדם או כלי רכב כדי לאפשר את החיפוש או העיון במסמכים, וכן רשאי הוא לדרוש מהאדם למסור את שמו ומענו.
- עיכוב לביצוע צו מעצר או צו מאסר 70. (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי ניתן נגד אדם צו מעצר או צו מאסר, רשאי הוא לעכבו עד לקבלת עותק הצו, לצורך ביצוע המעצר או המאסר על פיו.
- (ב) לא ניתן לקבל עותק הצו במקום, רשאי שוטר לדרוש מאותו אדם להילוו עמו לתחנת המשטרה לשם קבלת הצו ולשם ביצוע המעצר או המאסר על פיו.
- עיכוב כלי רכב לשם חיפוש 71. (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד שבוצעה עבירה בת מעצר וסבר כי יש צורך לבצע חיפוש בכלי רכב כדי לאתר את מבצע העבירה או קורבנה או כדי לאתר ראיה הקשורה בעבירה, רשאי הוא להורות לעכב את כלי הרכב ולערוך את החיפוש כאמור.
- (ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם אם קיים חשש שעומדת להתבצע עבירה מן העבירות המפורטות בסעיף 35(ב), או אם קיימת הסתברות גבוהה שעומדת להתבצע עבירה בת מעצר.
- הנוהל בעיכוב 72. (א) על מבצע עיכוב יחולו הוראות סעיף 24, בשינויים המחויבים.
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), שוטר המעכב לפי סעיף 71, יזהה את עצמו על פי הוראות סעיף 5 לפקודת המשטרה.
- חיפוש מוגבל על גופו של אדם שעוכב 72א. (א) שוטר רשאי לערוך חיפוש מוגבל על גופו של אדם שעוכב, בעת כניסתו לרכב בשימוש משטרת ישראל או לאמבולנס, בליווי שוטר, לשם תפיסת נשק או חפץ אחר, העלול לסכן את שלומו של אדם או את ביטחון הציבור או העלול לסייע בבריחתו גם בלא חשד שהאדם מחזיק חפץ כאמור, ורשאי השוטר לתפוס את החפץ שהתגלה אגב החיפוש.

- (ב) היה האדם שעוכב חשוד בעבירה והתנגד לעריכת חיפוש מוגבל על גופו לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי השוטר להשתמש בכוח סביר לשם ביצוע החיפוש.
- (ג) נערך חיפוש או נתפס חפץ במהלך החיפוש או נעשה שימוש בכוח לפי הוראות סעיף זה, יצוין הדבר בדוח העיכוב הנערך לפי סעיף 74.
- (ד) חיפוש על גופו של אדם לפי הוראות סעיף קטן (א) ייערך בידי בן מינו של האדם, אלא אם כן מתקיים אחד מאלה:
- (1) אותו אדם הסכים שהחיפוש ייערך בידי מי שאינו בן מינו לאחר שהובהרה לו זכותו שלא להסכים לחיפוש כאמור;
 - (2) לא ניתן לערוך את החיפוש בידי בן מינו ויש בדחיית החיפוש סיכון בלתי סביר לשלום הציבור או לשלמו של אדם.
- (ה) על אף האמור בכל דין, הוראות סעיף זה יחולו רק על שוטר כהגדרתו בפקודת המשטרה.
- (ו) בסעיף זה –
- "חיפוש מוגבל על הגוף" – חיפוש על פני גופו של אדם שאינו כולל הסרת בגד החושפת איברי גוף שהיו מכוסים, למעט הסרת כיסוי מעל הפנים או הראש או הסרת נעליים, וכן חיפוש בבגדיו או בכליו של אדם שהוא נושא על גופו או הנמצאים בקרבתו ובשליטתו המיידית, ולמעט חיפוש חיצוני או חיפוש פנימי כהגדרתם בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), התשנ"ו-1996;
- "נשק" – כהגדרתו בחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, התשס"ה-2005.
- (א) לא יעוכב אדם או כלי רכב מעל לזמן סביר הדרוש, בנסיבות המקרה, לביצוע הפעולה שלשמה הוקנתה סמכות העיכוב.
- (ב) בכל מקרה, לא יעוכב אדם או כלי רכב לפרק זמן העולה על שלוש שעות; ואולם בעיכוב הקשור למספר רב של מעורבים, רשאי הקצין הממונה להאריך את משך העיכוב לפרק זמן נוסף שלא יעלה על שלוש שעות נוספות, מנימוקים שיירשמו.
74. עם תום העיכוב, יערוך מבצע העיכוב דו"ח, שבו יפרט את שמו של מי שעוכב, סיבת העיכוב ומשך העיכוב, אם נתקיים אחד מאלה:
- (1) האדם הובא לתחנת המשטרה או זומן אליה;
 - (2) האדם עוכב לפרק זמן של עשרים דקות או יותר.
- (א) כל אדם רשאי לעכב אדם אחר עד לבואו של שוטר אם נתקיים אחד מאלה:
- (1) האדם חשוד כי ביצע בפניו עבירת אלימות, פשע, גניבה או עבירה שגרמה נזק של ממש לרכוש;
 - (2) אדם אחר הקורא לעזרה מצביע על אדם החשוד שביצע בפניו עבירה, כאמור בפסקה (1),
- והכל אם יש חשש שהחשוד יימלט או שזהותו אינה ידועה.
- (ב) חשוד שעוכב לפי סעיף קטן (א), יימסר לשוטר ללא דיחוי, ובלבד שהעיכוב לא יעלה על שלוש שעות.
- (ג) המבצע עיכוב לפי סעיף קטן (א), רשאי להשתמש בכוח סביר, אם החשוד סירב להיעתר לבקשת העיכוב, ובלבד שלא יהיה בשימוש בכוח כדי לגרום לחשוד חבלה.

פרק ד': שונות

76. בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, סעיפים 21 עד 25, 27 עד 57 – בטלים.
77. בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 –

תיקון חוק סדר הדין הפלילי – מס' 24
תיקון פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) – מס' 9

- (1) בסעיף 8, במקום "לענין סימן זה" יבוא "לענין הוראות חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996";
- (2) סעיפים 2 עד 7 ו-9 עד 18 – בטלים;
- (3) בסעיף 44, אחרי "בשל מעצר" יבוא "או עיכוב".
78. בחוק העונשין, התשל"ז-1977 –

תיקון חוק העונשין
– מס' 50

- (1) בסעיף 124 –
- (א) סעיף קטן (ב) – בטל;
- (ב) בסעיף קטן (ג), במקום "חוק סדר הדין הפלילי, התשכ"ה-1965" יבוא "חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
- (2) בסעיף 125(א), במקום הרישה עד "ואולם" יבוא "על אף הוראות חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996".
79. בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 –

תיקון
השיפוט הצבאי –
מס' 31

- (1) אחרי סעיף 227 יבוא:
- "החלת סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) 227א. מבלי לגרוע מהוראות סעיף 227, הוראות סעיפים 32 עד 36 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, יחולו על מעצר לפי סעיפים 231 ו-237א, הכל לפי הענין, ובשינויים המחוייבים הבאים:
- (1) הסמכויות הנתונות לקצין הממונה יהיו נתונות לקצין משטרה צבאית;
- (2) הסמכויות הנתונות לקצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה יהיו נתונות לקצין משטרה צבאית בדרגת סרן, לפחות;
- (3) הסמכויות הנתונות למפקח הכללי של המשטרה יהיו נתונות לקצין משטרה צבאית ראשי;
- (4) הסמכויות הנתונות ליועץ המשפטי לממשלה יהיו נתונות לפרקליט הצבאי הראשי;
- (5) הסמכויות הנתונות לשופט או לנשיא בית המשפט המחוזי ולשופט בית המשפט העליון יהיו נתונות, לפי הענין, לשופט או לנשיא בית דין צבאי מחוזי או בית דין צבאי מיוחד ולשופט בית דין צבאי לערעורים; בפני בית דין צבאי יתייצב, מטעם צבא הגנה לישראל, תובע צבאי;
- (6) זכות הפגישה עם עורך דין תהיה רק עם עורך דין, שהוא כשיר לשמש סניגור לפי סעיף 318."
- (2) בסעיף 243א, בסעיף קטן (ב), במקום "סעיפים 33 עד 49 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982" יבוא "סעיפים 41 ו-44 עד 58 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996";
- (3) בסעיף 243ב, בסעיף קטן (א), במקום "סעיפים 51 עד 54 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982" יבוא "סעיפים 59 עד 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996";
- (4) אחרי סעיף 243ב יבוא: "סייג לתחולת חוק סדר הדין הפלילי 243ג. על אף האמור בסעיף 1(ג) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, יחול החוק האמור על הליכי מעצר לפי חוק זה, רק במקום שחוק זה הפנה אליו."

80. בחוק סמכויות חיפוש בשעת חירום (הוראת שעה), התשכ"ט-1969 –

תיקון חוק סמכויות
חיפוש בשעת
חירום (הוראת
שעה) – מס' 5

(1) בסעיף 1 –

(א) בהגדרת "חבר הג"א", במקום "שהוענקה לו סמכות מעצר לפי סעיף 4 לפקודה" יבוא "שהסמיכו ראש הג"א או מפקד הג"א מחוזי, כאמור באותו חוק, להפעיל סמכויות לפי חוק זה, הוא קיבל הכשרה מתאימה לכך ואין מניעה להסמיכו כאמור מטעמים של בטחון הציבור."

(ב) בהגדרת "חייל", במקום "שהוענקה לו סמכות מעצר לפי סעיף 4 לפקודה" יבוא "שהסמיכו קצין בדרגה שאינה פחותה מאלוף משנה, שמינהו לענין זה ראש המטה הכללי בצבא הגנה לישראל, להפעיל סמכויות לפי חוק זה, הוא קיבל הכשרה מתאימה לכך ואין מניעה להסמיכו כאמור מטעמים של בטחון הציבור."

(2) אחרי סעיף 2(ב) יבוא: "(ג) לצורך הפעלת סמכויותיו לפי סעיף זה, רשאי בעל סמכות לפי סעיף קטן (ב) לעכב אדם כאמור בסעיפים 67 ו-71 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996; סירב האדם לעיכוב או לחיפוש ויש חשד שאותו אדם נושא אתו שלא כדין סכין, כלי ירייה או חומר נפץ, רשאי הוא לעצרו ויחולו החובות החלות על שוטר המבצע מעצר לפי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, וכן סעיף 44 לפקודה."

81. בחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995, בסעיף 1, בהגדרה "חוב", בפסקה (6)(א) שבה, בסופה יבוא "ובסעיף 38 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996."

תיקון חוק המרכז
לגביית קנסות,
אגרות והוצאות

82. עובד ציבור שהוסמך בידי השר לבטחון הפנים בסמכויות מעצר לפני תחילתו של חוק זה, יראוהו כאילו הוסמך לפי חוק זה.

הוראת מעבר

83. תחילתו של חוק זה בתום שנה מפרסומו.

תחילה